

Document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2019:046.001184

ROMÂNIA

DOSAR NR.35304/3/2016/a6

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA A VI-A CIVILĂ

Decizia nr. 1184

Ședința publică din data de 16.07.2019

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE - MIHAELA IOANA BARNA-PRISĂCARU

JUDECĂTOR - ANDREEA LAVINIA ERSILIA ECXARCU-HARFAȘ

GREFIER - FLORENTINA DIACONU

Pe rol fiind soluționarea apelurilor formulate de apelanta CEC BANK S.A. și apelanta FIRST BANK S.A. (fostă PIRAEUS BANK ROMÂNIA), împotriva Încheierii din 29.10.2018, pronunțate de Tribunalului București – Secția a VII-a Civilă, în dosarul nr. 35304/3/2016/a6, în contradictoriu cu intimatele intimații ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI S.A. PRIN ADMINISTRATOR SPECIAL CREȚU-SÂRBU CLAUDIU-IONUȚ ȘI ADMINISTRATOR JUDICIAR SIERRA QUADRANT FILIALA BUCUREȘTI S.P.R.L., GHEORGHITA GABRIEL, GHEORGHITA ILEANA - LAURA, GRUIA VALENTINA, IGNAT GABRIEL, MAHRIU IULIANA GEORGIANA, MITICA O. ANA CRISTINA, NICHITOVICI ALINA NICOLETA, NICOLAESCU MARCEL OCTAVIAN, STANCU FLORIN GBEORGHE, TIRLA MONICA, VOICU GEORGE OVIDIU, ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU, ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ APELE ROMANE" - ADMINISTRAȚIA BAZINALA DE APA ARGES-VEDEA - SISTEMUL DE GOSPODĂRIRE A APELOR ILFOV - BUCUREȘTI, AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII (ANCOM), AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI (ANRE), ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A REZERVELOR DE STAT ȘI PROBLEME SPECIALE - UNITATEA TERITORIALA 515 BUCUREȘTI (ANRSPS - UT 515), COMUNA DRAGOMIREȘTI VALE, UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALA, COMUNA GLINA, DIRECȚIA GENERALĂ IMPOZITE ȘI TAXE LOCALE SECTOR 3, DIRECȚIA GENERALĂ DE IMPOZITE ȘI TAXE LOCALE SECTOR 4, DIRECȚIA GENERALĂ IMPOZITE ȘI TAXE LOCALE SECTOR 6, INSPECȚIA DE STAT PENTRU CONTROLUL CAZANELOR, RECIPIENTELOR SUB PRESIUNE ȘI INSTALAȚIILOR DE RIDICAT, S.C. ABSOLUT SRL, ACVE PLUS SRL, AD. ECO 98 SRL, ADCON SRL, AGENȚIA NAȚIONALĂ DE PRESĂ AGERPRES, ALPHA POMPE SRL, ALMIPA PROD SRL, APA NOVA BUCUREȘTI SA, ARC BRAȘOV SRL, COMUNA JILAVA, BAD DOG OFFICE DISTRIBUTION S.R.L., BERMI GENERAL SRL, BIRO-MEDIA TRADING SRL, BIROUL ROMANIA DE METROLOGIE LEGALĂ, BUNTALOZI 2004 SRL, BUREAU VERITAS ROMANIA CONTROLE INTERNATIONAL SRL, C.N.C.F. CFR SA- SUCURSALA REGIONALĂ CF BUCUREȘTI, S.C. CARMEUSE HOLDING SRL, CELCO SA, COMPANIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL CAZANELOR, INSTALAȚIILOR DE RIDICAT ȘI RECIPIENTELOR SUB PRESIUNE SA (CNCIR SA), COMPANIA NAȚIONALĂ DE TRANSPORT AL ENERGIEI ELECTRICE TRANSELECTRICA SA, CONTROL POINT SRL, CONTURO INDUSTRIAL SRL, COPROT SRL, DAFCOCHIM SRL, DRAGER SAFETY ROMANIA SRL, E-DISTRIBUTIE MUNTENIA SA (FOSTA ENEL DISTRIBUȚIE MUNTENIA SA), ELECTRICA FURNIZARE SA, PRIN SUCURSALA DE FURNIZARE A ENERGIEI

ELECLRICE TRANSILVANIA SUD BRAȘOV, ELECTRICAL BUSINESS CENTER SRL, ELSACO SOLUTIONS SRL, EMERSON PROCESS MANAGEMENT ROMANIA SRL, ENEL ENERGIE MUNTENIA SA, ENERGO- PRODUCT SRL, ENERGOREPARATII SERV SA, ENERGOUTIL CONTACT SA, ETANSARI GRAFEX SRL, EVIDENT GROUP SRL, EXINTO SRL, F&C TOTAL GRUP SRL, FARMING METERING SRL, FLUID SISTEM SRL, FMT INSTANDHALTUNG GMBH FUR ADUSTRIEANLAGEN, GENERAL ELECTRIC GLOBAL SERVICES GMBH SUCURSALA BUCUREȘTI, GENERAL TURBO SA, GILMAR SRL, HYDAC SRL, ICPE ACTEL SA, ICPET INTROMETIC SRL, IMPA & I SRL, INCOTECH SRL, INSTITUTUL NATIONAL DE CERCETARE DEZVOLTARE PENTRU ECOLOGIE INDUSTRIALA - ECOIND, INSTITUTUL NATIONAL DE CERCETARE DEZVOLTARE PENTRU ENERGIE ICEMENERG BUCUREȘTI, INSTITUTUL NATIONAL DE CERCETARE DEZVOLTARE PENTRU SECURITATEA MINIERA ȘI PROTECȚIE ANTIEXPLOZIVA - INSEMEX PETROȘANI, KALVA SOLUTIONS SRL, KARMELL PROD SRL, LIAMED SRL, MECANEX SA, MELSPRING ROMANIA SRL, MERC INTERNATIONAL IMPEX SRL, MESSYSTECH SRL, METACOM 2000 SRL, METRON SERV SRL, MEXIMPEX SRL, MIDA SOFT BUSINESS SRL, MITPAM TRANS SRL, NIMFA COM SRL, NITRO GUARD SECURJTY SRL, ORANGE ROMANIA SA, PEHART SA, PETAL SA, PFA OLARU COSTEL, PIPESUPPORT CONSULT SRL, PLURIDET COMEXIM SRL, PRIMUS ARI CONS SRL, PRO TEHNIC SRL, PUMPS EXPERT SRL, PURE AQUAMIN SRL, RAPID TRANS AMI SRL, RCS&RDS SA, REAL WESTECH SRL, REGIA AUTONOMA DE DISTRIBUȚIE A ENERGIEI TERMICE (RADET) BUCUREȘTI, RER ECOLOGIC SERVICE BUCUREȘTI REBU SA, REDOX RESEARCH & ANALYTIC SRL, REVICOM OIL SRL, ROȘEAI SA, ROMPETROL DOWNSTREAM SRL, ROMSPECTRA IMPEX SRL, ROMVEGA SRL, RONEXPRIM SRL, ROS SYSTEMA SRL, RUBBERLINING EXPEL SRL, SAWEXIM SRL, SEDA INVEST SRL, SERVICE IMPLEMENTARE PRODUCȚIE SA, SIAD ROMANIA SRL, SITAN GRUP SRL, SOCIETE GENERALE SA, SPECONS SRL, STEF ADINA COMSERV SRL, STIZO INDUSTRIAL SERVICES SRL, STIZO LUCRĂRI SPECIALE SRL, TECHNO MONTAJ SRL, TEGLA NICODIM CIPRIAN, CRISAN FLAVIU VINCENTIU, TIMAR ROMUL, MAFTEI PETRU, STOICA MARIUS NICUSOR, COSMA CALIN, MATHE GEZA ZOLTAN, TEHNOINSTRUME NT IMPEX SRL, TILIB SA, TRESICAL ROMANIA SRL (FOSTA ROKURA SYSTEMS SRL), TRIADA PROD IMPEX SRL, TOTAL BUSINESS SOLUTIONS SRL, TEHNOPREST 2001 SRL, MATHE GEZA ZOLTAN, TURBINE SERVICES LTD., TURKROM S.A, UNIVERSITATEA POLITEHNICA BUCUREȘTI, VICMOND POWER SRL, VIOSIL INSTALCONSTRUCT SRL, WIEE AG (FOSTA WINTERSHALL ERDGAS HANDELSHAUS ZUG AG), YOKOGAWA EUROPE B.V., COMAN VICTORIA EMILIA, CIPT PARTNER SRL PRIN LICHIDATOR JUDICIAR VALESU CONSULT I.P.U.R.L., ELECTROCENTRALE CONSTANTA SA, HAVADI ISTVAN, HUTAN NICOLAE, MUSAT SI ASOCIAȚII S.P.A.R.L., OESTERREICHISCHE KONTROIBANK AKTIENGESELLSCHAFT, ROTARU VASILICA, ZAMFIRESCU RACOTI & PARTENERS, ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI S.A. PRIN FOSTUL ADMINISTRATOR JUDICIAR KPMG RESTRUCTURING S.P.R.L., DIRECTIA GENERALA DE ADMINISTRARE A MARILOR CONTRIBUABILI, DIRECTIA GENERALA REGIONALA A FINANTELOR PUBLICE BUCUREȘTI, IN REPRESENTAREA INTERESELOR STATULUI ROMAN PRIN MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, DISTRIGAZ SUD RELETE SRL, ALPHA BANK ROMANIA SA CU SEDIUL ALES LA SCA DRAGNE & ASOCIATII și SNGN TRANSGAZ SA.

Dezbaterile au avut loc la data de 11.06.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Curtea, având nevoie de timp pentru a

delibera, a amânat pronunțarea la data de 25.06.2019, 02.07.2019 și 16.07.2019, când, în aceeași componență, a decis următoarele:

CURTEA

Prin Încheierea din 29.10.2018, pronunțate de Tribunalul București – Secția a VII-a Civilă, s-au respins, ca neîntemeiate, obiecțiunile formulate de creditorul Piraeus Bank Romania SA.

S-a respins, ca neîntemeiată, cererea formulată de creditorul Piraeus Bank Romania SA de efectuare a unei noi evaluări sub aspectele criticate.

S-a respins, ca neîntemeiat, capătul subsidiar al cererii formulate Piraeus Bank Romania SA

S-au respins, ca neîntemeiate, obiecțiunile formulate de creditorul CEC Bank SA.

Cu privire la obiecțiunile/solicitările creditorului Piraeus Bank, judecătorul sindic a reținut următoarele:

Prin intermediul primei obiecțiuni creditorul Piraeus critică, în esență, faptul ca evaluatorul nu a răspuns la obiecțiuni, acesta reținând în mod greșit obiectul garanției sale ca fiind reprezentat de contractul în sine și nu de creanțele prezente și viitoare derivate din executarea contractului, invocându-se faptul ca întreaga argumentație a evaluatorului, face referire la contract și nu la creanțele decurgând din contract și care constituie obiectul garanției.

Sub acest aspect criticat evaluatorul a arătat, în esență, faptul ca în cazul contractului de ipoteca invocat nu a găsit o descriere suficient de precisă a bunului ipotecat în raport de mențiunea ca ipoteca mobiliară *va acoperi în orice moment în proporție de 140% suma facilității*, mențiunea referindu-se deci la o sumă certă aferentă fiecărui moment și nu la sume viitoare care includ o doză de risc, motiv pentru care s-a apreciat ca suma provenită din soldul facturilor neîncasate la data evaluării se încadrează fără echivoc în situația unei descrieri suficient de precise a bunului ipotecat deoarece suma pe care un creditor bancar o poate recupera în baza unui astfel de contract de garanție, după declarare ca scadent a creditului și executarea silită a garanției, este reprezentată de suma existentă în contul corespunzător și cel mult soldul de încasat în relația cu debitorul

A mai arătat evaluatorul faptul ca „*afirmația din SEV 100 – Cadrul general conform căreia valoarea nu este un fapt cert ci o opinie, care poate fi și asupra beneficiilor viitoare rezultate din deținerea unui activ, nu califică obiectul evaluării ca fiind un obiect viitor, ci atestă faptul ca o valoare la data evaluării poate fi obținută luând în calcul beneficiile viitoare, izvorâte din deținerea unui activ, probabil de a fi obținute, în condițiile de piață date, și ținând cont de capacitatea de a funcționa pe perioada de previziune. O astfel de abordare a evaluării respectă principiul anticipării, dar nu transformă beneficiile viitoare în obiectul supus evaluării.*

În aceste condiții, am considerat ca garanția o poate reprezenta contractul în sine, ca un activ necorporal, și am făcut afirmația ca acesta poate avea valoare de piață numai dacă este transferabil la data evaluării. Noi nu am precizat ca garanția nu poate fi evaluată ci am precizat ca pentru a estima valoarea de piață este necesară condiția transferabilității

Acest tip de garanții este unul atipic din punct de vedere al evaluării în contextul acordării creditelor..... în cazul garanțiilor care fac obiectul acestui răspuns, acestea nu au fost evaluate la data acordării creditului, și nu au o valoare de garanție înregistrată în evidentele băncilor (fiind considerate garanții de confort). Din punct de vedere al profesiei de evaluare nu există reguli sau proceduri care să fie aplicate pentru estimarea valorii de piață a acestor active necorporale la data acordării creditelor”

S-a mai arătat, în esență, ca acest tip de active, netransferabil, nu are valoare de piață individuală, dar pentru el poate fi estimat, teoretic, un nivel al valorii în alt context neprevăzut de Legea 85/2014 unde ca tipuri de valori se solicită doar valoarea de piață și valoarea de lichidare, astfel încât, în cauza obiectul garanției nu poate fi evaluat în conformitate cu pct. C3 lit. a din SEV 210.

In raport de criticile formulate precum si de răspunsurile de evaluatorului, prima obiecțiune formulata a fost respinsă de judecătorul sindic..

Astfel, s-a retinut faptul ca evaluatorul a explicat in mod detailat motivele in virtutea cărora a apreciat ca din punctul de vedere al evaluării obiectul garanției nu cuprinde o descriere suficient de precisa a bunului ipotecat, respectiv *creanța viitoare de tipul celei invocate de către creditoare susceptibila de a acoperi in orice moment in proporție de 140 % suma facilitata*, precum si motivele concrete pentru care a apreciat ca garanția o poate reprezenta contractul in sine, ca un activ necorporal, si ca acesta poate avea valoare de piața numai daca este transferabil la data evaluării, numai in aceste ipoteze garanția putând fi evaluata prin raportare la pct. C3 lit. a din SEV 210.

Cu privire la creanța viitoare de tipul celei invocate de către creditoare susceptibila de a acoperi in orice moment in proporție de 140 % suma facilitata, se retine faptul ca nici creditorul (pe cele 9 pagini de obiecțiuni) si nici evaluatorul creditorului (pe cele 13 pagini ale opiniei) nu au făcut vreo mențiune, cu excepția unor considerații teoretice de ordin legislativ dar fara a particulariza in concret la aspectul semnalat de evaluator.

Cu privire la considerațiile teoretice referitoare la legalitatea contractului, judecătorul sindic retine faptul ca prin încheierea din data de 29.06.2018, s-a arătat ca *„împotriva creanței si garanției aferente nu au fost formulate contestații si nici alte cereri, ..., cauza sa de preferința rezultând din contractul părților (necontestat), ori in aceste condiții, in lipsa unei contestații, pana la proba contrara creanța sa este beneficiara garanției constituite prin intermediul contractelor de garantare si implicit a garanțiilor constituite prin intermediul actul adițional nr. 147/2/15.09.2014 la contractul nr. 147/27.03.2013, ...”*

Așadar, considerațiile teoretice invocate, referitoare la legalitatea contractului, nu isi găsesc locul in cadrul obiecțiunilor formulate, după cum deja s-a arătat, in lipsa contestațiilor, sau a altor cereri, contractul părților, necontestat, pana la proba contrara este legal, orice alte aprecieri fie ele si tangențiale fiind de prisos sub acest aspect.

In cadrul obiecțiunilor, nu s-a tăgăduit si nici nu se putea tăgădui legalitatea contractului părților, evaluatorul apreciind doar ca din punctul de vedere tehnic al evaluării obiectul garanției nu cuprinde o descriere suficient de precisa a bunului ipotecat, fapt necombătut de către creditoare (si nici prin opinia evaluatorului sau) decât prin invocarea legalității contractului, fara insa a indica in concret, sub aspectul criticat, o alta posibilitate de identificare decât cea indicata de evaluator.

Prin intermediul obiecțiunii nr. 2 creditorul Piraeus critică, in esența, faptul ca evaluatorul nu a răspuns obiecțiunilor 1 si 2 la raportul de evaluare (astfel cum au fost admise in parte de instanta), cu privire la posibilitatea evaluării valorii de piața a garanției creditorului prin identificare potrivit standardului SEV 210 paragraful C3 lit. b si nu a analizat posibilitatea evaluării valorii de piața a garanției creditorului.

Sub acest aspect criticat evaluatorul a arătat, in esența, faptul ca *teza susținuta in opinia exprimata de ABA Management conform căreia un activ necorporal este identificabil si daca decurge din drepturi contractuale sau de alta natura legala, indiferent daca acele drepturi sunt transferabile sau separabile de entitate sau de alte drepturi si obligații” (SEV 210 C3 lit. b) este una corecta, din perspectiva identificării unui activ necorporal, dar acest lucru nu atesta faptul ca activul necorporal este si transferabil, respectiv separabil.*

A mai arătat evaluatorul faptul ca *in aceeași opinie exprimata de ABA Management sunt prezentate conform standardelor de evaluare, atât criteriile de identificare ale activelor necorporale, cat si aprecieri si detalii privind abordările posibile ale evaluării. Toate aceste afirmații sunt corecte, dar atragem atenția ca niciunde in cadrul documentului, nu se precizează ca aplicând aceste abordări rezultatul este valoarea de piața, ci se spune ca activele intangibile (indiferent daca sunt identificabile sau nu), pot fi evaluate.*

S-a concluzionat cu privire la o eventuala aplicabilitate a SEV 2010 C3 lit. b ca nici in acest caz *activele nefiind separabile nu poate fi estimata valoarea de piata fiind posibila doar estimarea unui alt tip de valoare.*

De asemenea, cu privire la metoda Discount Cash-Flow, in esenta, s-a aratat de catre evaluator faptul ca *„nu se poate discuta despre o valoare de piata individuala a acestor garanții ci despre o valoare de piata doar a întregului ansamblu de active, din care si aceste garanții fac parte. ....”* „*Pentru a se ajunge la valoarea individuala a activelor componente, ele pot fi supuse unui proces de alocare al valorii, in urma căruia va rezulta o valoare a componentelor care nu reprezintă valoarea de piata individuala, având in vedere ca ele nu pot fi valorificate individual”*

In raport de criticile formulate precum si de răspunsurile de evaluatorului, si aceasta obiectiune formulata a fost respinsa.

Astfel, s-a retinut faptul ca evaluatorul a combătut argumentat si in detaliu opinia exprimata de evaluatorul extrajudiciar, explicitând in concret imposibilitatea stabilirii valorii de piata a garanției creditorului prin identificare potrivit standardului SEV 210 paragraful C 3 lit. b.

Așadar, analiza răspunsului la obiectiuni atesta faptul ca susținerile creditorului in sensul ca evaluatorul nu a analizat posibilitatea evaluării garanției sale potrivit valorii de piata prin identificare potrivit standardului SEV 210 parag. C3 lit. b) nu se confirma.

De asemenea, evaluatorul a analizat si a argumentat si imposibilitatea stabilirii valorii de piata prin abordarea pe baza de venit (DCF).

In susținerea solicitării de desemnare a unui nou evaluator care sa evalueze doar garanția creditorului, precum si in susținerea obiectiunilor formulate, creditorul a depus si o opinie a unui evaluator autorizat respectiv al doamnei evaluator Harsescu Nicoleta (vol. 36, f.114-120).

Analizând aceasta opinie se constata faptul ca, in linii generale, acesta cuprinde considerații strict teoretice, concluzionându-se prin intermediul acesteia ca din punctul de vedere al evaluatorului extrajudiciar obiectul evaluării garanției creditorului Piraeus poate fi identificat conform SEV 210 paragraf 3 lit. b), iar pentru evaluarea unui activ astfel identificat se poate aplica abordarea prin piata si/sau abordarea prin venit.

Cu privire la aceasta opinie se retine faptul ca cel puțin sub aspectul unei posibilitati reale de a aplica metoda abordării prin piata, este contrazisa in anumite limite inclusiv de opinia evaluatorului ABA Management SRL (opinie depusa de către același creditor vol. 30, f. 132-137) si in care se *apreciază ca aceasta abordare are o aplicabilitate limitata, la nivelul pieței locale neexistând informații suficiente cu privire la tranzacționarea unor active necorporale comparabile* (f.136 verso).

Așadar, exista îndoieli in ceea ce obiectivitatea opiniei depuse in susținerea prezentelor obiectiuni, context in care fata de răspunsurile punctuale, complete si argumentate de către evaluatorul Veridio, obiectiunile formulate urmează a fi respinse.

Deși solicitările creditorului sunt structurate in cinci puncte, totuși trei dintre aceste puncte nu au individualitate proprie, nu reprezintă obiectiuni sau solicitări de alta natura, fiind menite doar a circumstanța cele doua obiectiunile vizate, sub aspectul situației de fapt si a celor reținute de judecătorul sindic prin încheierea din data de 29.06.2018.

Potrivit art. 62 alin. 5 din Legea 85/2014 *Pentru motive temeinice, precum și în cazul în care răspunsul la obiectiuni nu este satisfăcător, judecătorul-sindic va putea dispune, la cerere sau din oficiu, efectuarea unei noi evaluări.*

In cauza dedusa judecații, deși se solicita efectuarea unei noi evaluării sub aspectele criticate, totuși in cauza nu s-au invocat motive temeinice, astfel cum impune legea, constatându-se in același timp si împrejurarea ca răspunsul la obiectiuni lămurește toate aspectele invocate, deci este satisfăcător, context in care solicitarea creditorului de desemnare a unui nou evaluator urmează a fi respinsa, ca neîntemeiata.

In subsidiar, creditorul a solicitat obligarea evaluatorului sa evalueze valoarea de piața a garanției, prin identificare, potrivit Standardului SEV 210 parag. C3 lit. b) astfel cum a fost dispus prin încheierea de la termenul din data de 29.06.2018.

De asemenea, a fost respinsă și aceasta solicitare a creditorului.

Astfel, s-a retinut faptul că prin încheierea invocata nu s-a dispus o astfel de obligație in sarcina evaluatorului, cu privire la aspectul semnalat prin dispozitiv dispunându-se:

„Pune in vedere evaluatorului sa răspundă obiecțiilor nr. 1 si 2 (astfel cum au fost admise in parte) formulate de creditorul Piraeus Bank, cu privire la posibilitatea evaluării valorii de piața a garanției creditorului prin identificare potrivit standardului SEV 210 paragraful C 3 lit. b.

Pune in vedere evaluatorului sa stabilească valoarea de piața a garanției creditorului Piraeus Bank Romania SA si aferent garanției rezultate din actul adițional nr. 147/2/15.09.2014 la contractul nr. 147/27.03.2013.

Evaluatorul va stabili valoarea de piața a garanției strict la data evaluării stabilita prin raport (ca si in cazul celorlalți creditori).

Eventuala imposibilitate de stabilire a valorii de piața a garanției va fi argumentata.”

După cum deja s-a arătat cu prilejul analizării obiecțiilor formulate, evaluatorul a răspuns si a argumentat cu suficienta răspunsul la obiecțiuni, sub toate aspectele si implicit sub aspectul imposibilității de stabilire a valorii de piața a garanției.

Mai mult decât atât, nu exista niciun temei de drept in virtutea căruia judecătorul sindic sa dispună o măsura solicitata de obligare a evaluatorului sa evalueze valoarea de piața a unei garanții după un anumit standard indicat de evaluator ca inaplicabil in cauza, standard care oricum a fost amplu tratat de către evaluator, sub aspectul imposibilității de evaluare.

Astfel, a fost respinsa și această solicitare, reținându-se ca ultim aspect si împrejurarea ca deși prin intermediul obiecțiilor inițiale ca si capăt subsidiar s-a solicitat in conformitate cu prevederile SEV 400 efectuarea unei noi evaluări de către un verificator, totuși la momentul ulterior creditorul a renunțat la acest capăt subsidiar.

Cu privire la obiecțiunile creditorului CEC Bank, judecătorul sindic a retinut:

Prin intermediul primei obiecțiuni formulate creditorul CEC critică (ca si creditorul Piraeus), in esența, faptul ca evaluatorul a reținut in mod greșit obiectul garanției sale ca fiind reprezentat de contractul in sine si nu de creanțele prezente si viitoare derivate din executarea contractului, invocându-se faptul ca întreaga argumentație a evaluatorului, face referire la contract si nu la creanțele decurgând din contract si care constituie obiectul garanției.

In raport de criticile formulate precum si de răspunsurile de evaluatorului, prima obiecțiune formulata a fost respinsă de judecătorul sindic.

Astfel, in esența, s-a retinut faptul ca evaluatorul a explicat in mod detailat motivele in virtutea cărora a apreciat ca din punctul de vedere al evaluării obiectul garanției nu cuprinde o descriere suficient de precisa a bunului ipotecat, respectiv *creanța viitoare de tipul celei invocate de către creditoare susceptibila de a acoperi in orice moment in proporție de 140 % suma facilitata*, precum si motivele concrete pentru care a apreciat ca garanția o poate reprezenta contractul in sine, ca un activ necorporal, si ca acesta poate avea valoare de piața numai daca este transferabil la data evaluării, numai in aceste ipoteze garanția putând fi evaluata prin raportare la pct. C3 lit. a din SEV 210.

Cu privire la creanța viitoare de tipul celei invocate de către creditoare susceptibila de a acoperi in orice moment in proporție de 140 % suma facilitata, se retine faptul ca nici creditorul nu a făcut vreo mențiune, cu excepția unor considerații teoretice de ordin legislativ dar fara a particulariza in concret la aspectul semnalat de evaluator.

Cu privire la considerațiile teoretice referitoare la legalitatea contractului, judecătorul sindic retine faptul ca prin încheierea din data de 29.06.2018, s-a arătat ca *„împotriva creanței si garanției*

afere nu au fost formulate contestații și nici alte cereri, ..., cauza sa de preferință rezultând din contractul părților (necontestat), ori în aceste condiții, în lipsa unei contestații, până la proba contrară creanța sa este beneficiara garanției constituite prin intermediul contractelor.....”

Așadar, considerațiile teoretice invocate, referitoare la legalitatea contractului, nu își găsesc locul în cadrul obiecțiilor formulate, după cum deja s-a arătat, în lipsa contestațiilor, sau a altor cereri, contractul părților, necontestat, până la proba contrară este legal, orice alte aprecieri fie ele și tangențiale fiind de prisos sub acest aspect.

Prin intermediul obiecțiunii nr. 2 creditorul CEC critică, în esență, faptul că evaluatorul putea determina valoarea de piață a garanției sale, existând toate premisele cerute de definiția valorii de piață.

În raport de criticile formulate precum și de răspunsurile de evaluatorului, și aceasta obiecțiune a fost respinsă.

Astfel, s-a constatat faptul că răspunsul oferit de evaluator pornește de la chiar definiția valorii de piață (SEV 104 pct. 30), acesta tratând detaliat prin raportare la specificul garanției creditorului (ca și în cazul creditorului Piraeus) imposibilitatea stabilirii valorii de piață potrivit standardelor existente.

Sub acest aspect, raționamentele și argumentele „*in extenso*” care fundamentează soluționarea acestei obiecțiuni, au fost tratate și cu prilejul soluționării obiecțiunii nr. 2, formulate de către creditorul Piraeus Bank, astfel încât, nu vor mai fi reluate, fiind pe deplin aplicabile și în cazul acestui creditor.

Fata de toate aceste considerente obiecțiunile CEC Bank au fost respinse de către judecătorul sindic.

Împotriva acestei soluții, în termenul legal, la data de 14.11.2018, a declarat apel creditoarea CEC BANK S.A., solicitând admiterea apelului, modificarea în tot a hotărârii atacate, în sensul obligării evaluatorului să evalueze valoarea de piață a garanției, potrivit Standardelor ANEVAR și, în subsidiar, admiterea cererii prin care și-a exprimat acordul cu propunerea Piraeus Bank S.A. de efectuare a unei noi evaluări și desemnarea unui nou evaluator propus de Piraeus Bank S.A., pentru următoarele considerente:

În fapt, prin încheierea pronunțată în data de 29.10.2018 în dosar nr. 35304/3/2016 aflat pe rol la Tribunalul București, s-au respins, ca neîntemeiate, obiecțiunile formulate de creditorul CEC Bank SA la raportul de evaluare întocmit în cauza de evaluatorul Veridio, instanța argumentând, în esență, următoarele:

1. - “...se reține faptul că evaluatorul a explicat în mod detaliat motivele în virtutea cărora a apreciat că din punctul de vedere al evaluării obiectul garanției nu cuprinde o descriere suficient de precisă a bunului ipotecat, respectiv creanța viitoare de tipul celei invocate de către creditoare susceptibilă de a acoperi în orice moment în proporție de 140 % suma facilitată, precum și motivele concrete pentru care a apreciat că garanția o poate reprezenta contractul în sine, ca un activ necorporal, și că acesta poate avea valoare de piață numai dacă este transferabil la data evaluării, numai în aceste ipoteze garanția putând fi evaluată prin raportare la pct. C3 Ut. a din SEV 210.

2.- “se constată faptul că răspunsul oferit de evaluator pornește de la chiar definiția valorii de piață (SEV 104 pct. 30), acesta tratând detaliat prin raportare la specificul garanției creditorului (ca și în cazul creditorului Piraeus) imposibilitatea stabilirii valorii de piață potrivit standardelor existente. Sub acest aspect, raționamentele și argumentele „*in extenso*” care fundamentează soluționarea acestei obiecțiuni, au fost tratate și cu prilejul soluționării obiecțiunii nr. 2, formulate de către creditorul Piraeus Bank, astfel încât, nu vor mai fi reluate, fiind pe deplin aplicabile și în cazul acestui creditor.

3 - ca ultim aspect, se reține faptul că, deși, reevaluarea astfel cum a fost admisă în parte, prin încheierea din data de 29.06.2018, presupunea în concret o reverificare a soldului creanței la data de

06.10.2016 prin raportare la evidentele contabile, o astfel de reevaluare (reverificare a soldului sub acest aspect) nu a fost tratata prin intermediul răspunsului depus de evaluator, totuși, împrejurarea nu a fost semnalata de creditor prin intermediul prezentelor obiecțiuni, evidenta indicând faptul ca aspectul invocat la acea vreme a fost lămurit si nu au fost evidențiate neconcordante, ori în aceste condiții în care temeiurile avute în vedere inițial nu mai subzista, se apreciază ca un formalism excesiv sub acest aspect nu se impune.

CEC Bank SA a formulat obiecțiuni la raportul de evaluare si a solicitat refacerea acestuia pentru soldul creanței rezultate din contractul comercial nr. C140/08.04.2012 încheiat între SC Electrocentrale București SA si CNTEE Transelectrica, contract comercial ce face obiectul Contractului de ipoteca mobiliara asupra creanțelor rezultate din Contractul comercial nr. C140/08.04.2011, semnat între SC Electrocentrale București SA si SC CNTEE Transelectrica.

Menționează ca în Raportul de evaluare "soldul creanței rezultate din contractul menționat mai sus (Contract nr. C140/08/04.2011), conform informațiilor puse la dispoziția evaluatorului la data evaluării este de 9.804.045,00 lei"; data evaluării a fost considerata data deschiderii procedurii de insolventa, 06.10.2016;

Totodată, Evaluatorul Veridio specifica faptul ca "a identificat ca active care pot fi supuse reevaluării doar creanțele care erau înregistrate în situațiile financiare la data evaluării.

Referitor la încasările rezultate din contracte, care excedeau trimerii directe la creanțele existente în sold la data evaluării, exista teoretic posibilitatea ca acestea sa poată fi materializate în valoare, în situația în care activul extrabilantier (neînregistrat în situațiile financiare) reprezentat de contractul comercial în sine, încheiat de debitoare cu beneficiarii săi, ar putea fi transferat în cadrul procedurii de insolventa ca un activ distinct, îndeplinind criteriul separabilitatii fata de entitate."

Fata de aceste mențiuni apelanta considera ca valoarea evaluata nu a fost calculata corect, în raport cu standardele ANEVAR si cu dispozițiile Legii nr. 85/2014, pentru următoarele considerente:

SC Electrocentrale București SA a beneficiat de o facilitate de credit la data de 29.03.2012 în suma de 150.000.000, 00 lei, credit garantat si cu Ipoteca asupra creanțelor rezultate din Contractul comercial nr. C140/08.04.2011, semnat între SC Electrocentrale București SA si SC CNTEE Transelectrica în garantarea obligațiilor clientului fata de Banca, rezultate din documentele de finanțare, pana la concurenta sumei principale împrumutate de 150.000.000,00 lei, plus dobânzile, dobânzile majorate, costurile si spezele bancare aferente, precum si a oricăror alte sume datorate sau potențial datorate Băncii;

La data de 15.03.2017 SC Electrocentrale București SA a comunicat Băncii prin adresa nr. 5450/15.03.2017 cantitățile prognozate, aferente bonusului pentru energie electrica pentru perioada ianuarie 2017-decembrie 2017 estimate la o valoare de 308.365.533,00 lei.

La data de 08.02.2018, KMPG Restructuring SPRL, a comunicat Băncii un raport cu sumele încasate din contractul comercial încheiat cu SC CNTEE Transelectrica de la data deschiderii procedurii pana în prezent: Sumele încasate în perioada octombrie 2016 - ianuarie 2018 au fost în valoare totala de 407.009.000,00 lei, iar sumele au fost utilizate pentru buna desfășurare a activității societății debitoare; în perioada octombrie - decembrie 2016 sumele incasate din contractul comercial au fost în valoare de 79.396.516,04 lei;

Urmare efectuării raportului de evaluare, valoarea de piața rezultata din contractul comercial nr. C140/08.04.2012 încheiat între SC Electrocentrale București SA si CNTEE Transelectrica este de 9.804.045,00 lei, valoare determinata practic conform "informațiilor puse la dispoziția evaluatorului", si, deci, NU DETERMINATA conform standardelor de evaluare, evaluatorul considerând ca pot fi supuse reevaluării doar creanțele care erau înregistrate în situațiile financiare la data evaluării, fara a justifica însa din punct de vedere al standardelor ANEVAR considerațiile expuse .

Prin încheierea de ședința pronunțată în data de 02.07.2018 judecătorul sindic a admis, în parte, solicitarea de refacere a raportului de evaluare, formulata de creditorul CEC Bank SA.

La data de 24.07.2018 evaluatorul Veridio a depus răspunsul la obiecțiunile formulate astfel cum au fost admise în parte de judecătorul sindic, însă, prin răspunsul formulat, și-a menținut considerațiile și a ignorat în totalitate obiecțiunile formulate precum și obiectivele trasate de instanță în ceea ce privește garanția Băncii, motivând:

- "nu am găsit o descriere suficient de precisă a bunului ipotecat, conform cerinței de la alin. 2 din articolul 2372 din Noul Cod Civil... De aceea...AM CONSIDERAT ca suma provenită din soldul facturilor neîncasate la data evaluării se încadrează fără echivoc în situația unei descrieri suficient de precise a bunului ipotecat"

- AM CONSIDERAT ca garanția o poate reprezenta contractul în sine, ca un activ necorporal".. "acest tip de active, netransferabil nefiind separabile.. nu poate fi estimată valoarea de piață., și în aceste condiții nu se poate discuta de valoare de piață, individuală a acestor garanții"

- "din punct de vedere al profesiei de evaluare nu există reguli sau proceduri care să fie aplicate pentru estimarea valorii de piață a acestor active necorporale"..si.."o clasificare a unui asemenea activ excede competențelor și regulilor noastre profesionale"

Fata de răspunsul astfel cum a fost formulat de către evaluator, Banca, a considerat ca acesta nu este de natura a lămurii aspectele sesizate și nu s-a răspuns obiecțiilor formulate.

Referitor la raportul de evaluare inițial, instanța a reținut că evaluatorul nu a evaluat obiectul garanției. Instanța a dispus și următoarele: "eventuala imposibilitate de stabilire a valorii de piață a garanției va fi argumentată."

Cu toate acestea, în cuprinsul răspunsului la obiecțiuni, la fel ca și în Raportul inițial, evaluatorul își menține în integralitate punctul de vedere exprimat.

Între punctul de vedere exprimat de către evaluator prin raportul de evaluare și răspunsul acestuia la obiecțiunile încuviințate de către instanță nu există nicio diferență care să permită judecătorului sindic să ia în calcul răspunsul la obiecțiuni ca fiind unul satisfăcător și care să justifice o eventuală soluție.

Prin urmare, este de neînțeles cum judecătorul sindic, inițial admite obiecțiunile CEC Bank S.A. și pune în vedere evaluatorului să răspundă la acestea, iar în urma răspunsului evaluatorului, identic cu argumentele din raportul inițial, constată că respectivul răspuns este satisfăcător.

În susținerea apelului, CEC BANK S.A. a precizat că, la nivelul dreptului real, ipoteca poate fi cesionată independent de creanța principală, conform art. 2.358 din Codul Civil poate fi constituită (în mod valabil) pentru a garanta o creanță încă nenăscută (viitoare sau eventuală), conform art. 2.370 din Codul civil, sau de întindere variabilă, în sensul art. 2.371 alin. (1) din Codul civil, și poate supraviețui stingerii obligației principale, în sensul art. 2.428 alin. (3) din Codul civil. În plus, la nivelul contractului de ipotecă, acesta poate conține clauze care să aducă modificări creanței garantate, fie prin reducerea quantumului acesteia (art. 2.375, art. 2.405 din Codul civil), fie prin accelerarea scadenței (art. 2.396 din Codul civil). Așadar, raportul dintre contractul de ipotecă și creanța garantată nu este un simplu raport de la accesoriu către principal, subordonarea nefiind netă, ci implicând o interdependență.

Drepturile care deriva din executarea unui contract cu executare succesivă se identifică cu contractul a cărui executare duce la nașterea creanței dar nu se confundă cu contractul în sine.

Creanțele care deriva din executarea unui contract sunt active pentru creditor și reprezintă drepturi reale imperfecte până la prestarea obligației de către creditor

Creanțele viitoare au valoarea de piață.

Creanțele sunt sume de bani care se încasează din executarea contractelor.

În cuprinsul Răspunsului la obiecțiuni, evaluatorul precizează însă că valoarea la data evaluării poate fi obținută luând în calcul beneficiile viitoare și ținând cont de capacitatea de a funcționa pe perioada de previziune abordarea - în sensul arătat respecta principiul anticipării.

Rezulta că, pentru creanțele viitoare, evaluatorul putea determina valoarea de piață, existând toate premisele cerute de definiția valorii de piață.

În fapt, evaluatorul a identificat doar contractul ca și obiect al garanției, dar a refuzat să îl evalueze, apreciind că nu este transferabil.

Standardul (SEV 210) face referire la identificarea activelor necorporale ce decurg din drepturile contractuale. Ipoteza de la lit. B paragraf c3 face referire la activele necorporale ce derivă din drepturile contractuale, or, din drepturile contractuale poate decurge o creanță.

Fata de creanțele, care derivă din executarea unui contract transferabil sau netransferabil, pot fi identificate după cum urmează:

a) creanțe comerciale certe lichide și exigibile, care au fost prestate și facturate dar neîncasate la data evaluării;

b) creanțe comerciale rezultând din servicii prestate și nefacturate la data deschiderii procedurii;

c) creanțe comerciale rezultând din servicii contractate care urmează a fi prestate și facturate;

În toate aceste cazuri este vorba de drepturi contractuale, dar, evaluatorul a identificat doar creanțele de la lit. a, respectiv factura, nu și cele de la lit. b și c.

Fata de considerentele mai sus arătate, precum și din lectura atât a raportului de evaluare precum și a răspunsului la obiecțiuni, rezulta în mod clar că evaluatorul Veridio nu a făcut o evaluare a obiectului garanției, marginindu-se numai la explicații pur teoretice care ar justifica o astfel de acțiune, aceea de a nu realiza efectiv această evaluare.

Totodată rezultă din încheierea atacată că judecătorul sindic a constatat că „o astfel de reevaluare (reverificare a soldului sub acest aspect) nu a fost tratată prin intermediul răspunsului depus de evaluator”, ceea ce echivalează cu constatarea caracterului nesatisfăcător al răspunsului la obiecțiuni, situație în care deveneau incidente prevederile art. 62 alin. 5 din Legea nr. 85/2014, cu următorul conținut: „Pentru motive temeinice, precum și în cazul în care răspunsul la obiecțiuni nu este satisfăcător, judecătorul-sindic va putea dispune, la cerere sau din oficiu, efectuarea unei noi evaluări. Judecătorul-sindic va omologa unul dintre rapoartele de evaluare.”

În măsură în care însă nu se realizează un astfel de deziderat, evaluarea tuturor garanțiilor aflate în patrimoniul debitoarei raportat la specificul acestora, considera ca maniera de soluționare a obiecțiunilor CEC Bank SA - fără examinarea reală a principalei neconformități invocate în susținerea acestora - contravine, însă, dispozițiilor art. 22 alin. (6) din noul Cod de procedură civilă, potrivit cărora „Judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut (...)” și este de natură să provoace subscrierea o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea încheierii contestate, potrivit art. 175 alin. (1) din același cod, respectiv „Actul de procedură este lovit de nulitate dacă prin nerespectarea cerinței legale s-a adus părții o vătămare care nu poate fi înlăturată decât prin desființarea acestuia”.

Deși principala neconformitate a Raportului de evaluare a bunurilor aflate în patrimoniul debitoarei SC ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI SA, întocmit de VERIDIO invocată de Banca prin obiecțiunile înregistrate la dosarul cauzei, a fost aceea că la estimarea valorii de piață a acestor active din averea debitoarei, respectiv a creanțelor comerciale, nu s-au respectat și nu s-au aplicat standardele de evaluare ANEVAR specifice, judecătorul-sindic nu s-a pronunțat asupra acesteia, limitându-se la a susține că raportul contestat răspunde exigențelor legale, de vreme ce a fost formulat un răspuns.

Astfel, în acest sens, se poate constata că încasarea creanțelor viitoare, după data deschiderii procedurii, le conferă acestora valoarea de piață de la data de referință, standardele de evaluare

permițând stabilirea unei valori de piață pentru acestea, prin aplicarea metodologiei de calcul a valorii în timp a banilor, cuprinsă în Standardele ANEVAR 2016.

De asemenea, precizează că, atât CEC Bank S.A., cât și Piraeus Bank S.A., celălalt contestator, și-au exprimat acordul privind solicitarea de a se efectua o nouă evaluare și privind desemnarea unui nou evaluator agreat de toate părțile.

Acest acord al părților provine din faptul că rezultatul actualei evaluări nu respectă standardele ANEVAR, conducând la o concluzie nebazată pe realitate, deci neconformă cu aceasta și cu principiile de drept și cele privind evaluarea.

În concluzie, solicita instanței admiterea apelului, schimbarea în tot a hotărârii atacate, în sensul obligării evaluatorului să evalueze valoarea de piață a garanției, potrivit Standardelor ANEVAR și, în subsidiar, admiterea cererii sale prin care și-a exprimat acordul cu propunerea Piraeus Bank S.A. de efectuare a unei noi evaluări și desemnarea unui nou evaluator propus de Piraeus Bank S.A.

În drept, au fost invocate disp. art. 43 din Legea 85/2014, pe art. 62, alin. (5) din Legea nr. 85/2014 și pe art. 342 din aceeași lege, cu modificările ulterioare.

În dovedire, au fost depuse, în copie, toate documentele la care a făcut referire în cuprinsul cererii de apel.

A fost anexată dovada achitării taxei judiciare de timbru în cuantum de 100 lei.

Împotriva acestei soluții, în termenul legal, la data de 15.11.2018, a declarat apel creditoarea FIRST BANK S.A. (fostă PIRAEUS BANK ROMÂNIA S.A.), solicitând admiterea apelului, schimbarea hotărârii, în sensul admiterii cererii sale de efectuare a unei noi evaluări și desemnarea evaluatorului Pricewaterhousecoopers și în subsidiar, admiterea apelului și schimbarea hotărârii apelate, în sensul obligării evaluatorului să evalueze valoarea de piață a garanției prin identificare, potrivit Standardului SEV 210 Parag C3 lit.b, pentru următoarele considerente:

I. Scurtă prezentare a situației de fapt

Prin cererea formulată în temeiul art. 62 alin. (5) din Legea nr. 85/2014, First Bank SA a solicitat judecătorului sindic să constate că răspunsul evaluatorului Veridio la obiecțiunile încuviințate prin încheierea de la termenul din data de 29.06.2018 nu este satisfăcător, în sensul în care nu răspunde solicitărilor trasate de către instanță prin încheierea de admitere în parte a obiecțiunilor (încheierea din data de 29.06.2018) și nu cuprinde evaluarea garanției apelantei.

Totodată, se arată că, atât First Bank SA cât și debitoarea ELCEN prin administrator special, dar și administratorul judiciar și reprezentantul CEC BANK - contestator la rândul său, și-au exprimat acordul unanim de solicitare a efectuării unei noi evaluări și de desemnare a unui evaluator agreat de toate părțile a cărui experiență profesională și probitate morală să fie de netăgăduit.

Toate părțile implicate, respectiv First Bank SA, contestatoarea CEC Bank, debitoarea ELCEN prin administrator special și administratorul judiciar au formulat solicitarea de desemnare a evaluatorului Pricewaterhousecoopers. Prin învoiala părților, în conformitate cu prevederile art. 331 alin. 1 CPCiv, arătând instanței că onorariul va fi avansat de către apelantă .

Situația de fapt care a determinat convingerea unanimă a părților cu privire la necesitatea efectuării unei noi evaluări, rezidă în răspunsul evaluatorului la obiecțiunile admise de către instanța de judecată, răspuns care prezintă o concluzie illogică și absurdă din toate punctele de vedere.

Totodată, apelanta FIRST BANK S.A. a făcut o scurtă prezentare a situației sale, în calitate de creditor garantat, a rezultatului evaluării garanției sale precum și a celor dispuse de către judecătorul sindic prin încheierea de admitere a obiecțiunilor din data de 29.06.2018.

Astfel, în ceea ce privește garanția sa, temeiul pe care l-a invocat în susținerea rangului de prioritate al creanței garantate a fost ipoteca mobilă, drept real accesoriu ce a fost constituit asupra creanțelor derivate din contractul comercial încheiat de Electrocentrale București SA cu Operatorul Pieței de Energie Electrică și de Gaze Naturale "OPCOM" SA.

Potrivit contractului, ipoteca mobiliară va acoperi în orice moment în proporție de 140% suma facilității, respectiv 70.000.000 lei. Ipoteca a fost constituită în baza Actului adițional nr. 147/2 din data de 15.09.2014 la Contractul de credit nr. 147/27.03.2013 și Contractul de ipotecă mobiliară asupra creanțelor derivate din contracte nr. 148 din data de 27.03.2013 și actelor adiționale la acesta. Garanția a fost înregistrată în favoarea Băncii la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare sub nr. 2014-00037450449141-IKG.

Conform tabelului preliminar de creanțe publicat în BPI nr. 22752/24.12.2017, creanța sa în cuantum de 8.972.234,27 lei a fost înregistrată conform art. 159 alin 3 respectiv: „creanțele creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferință, cuprinzând tot capitalul, dobânzile, majorările și penalitățile de orice fel, inclusiv cheltuielile, precum și cele corespunzătoare art. 105 alin. (3) și art. 123 alin. (11) lit. A.

În acest context, a menționat, faptul că veniturile încasate după data deschiderii procedurii insolvenței din executarea contractului menționat se ridică la peste 450 milioane RON, în condițiile în care creanța sa este de aproximativ 9 milioane RON, ceea ce dovedește cu prisosință caracterul performant al acestui contract.

În mod paradoxal, în raportul de evaluare întocmit inițial, evaluatorul stabilește pentru apelantă o valoare a garanției de doar 6527 RON și reține că: „Prin prisma evaluării activelor la o anumită dată („Data evaluării”) în scopul sprijinirii creditorilor în procedura de insolvență a debitoarei, am identificat ca active care pot fi supuse evaluării doar (1) creanțele care erau înregistrate în situațiile financiare la Data Evaluării, exista teoretic posibilitatea ca acestea să poată fi materializate în valoare, în situația în care, activul extrabilantier (neînregistrat în situații financiare) reprezentat de contractul comercial în sine, încheiat de debitoare cu beneficiarii săi) ar putea fi transferat în cadrul procedurii de insolvență ca un activ distinct (2) îndeplinind criteriul separabilității față de entitate.

Motivarea evaluatorului desemnat Veridio în privința garanțiilor băncii a fost în sensul că singura garanție pe care a putut-o identifica și evalua la data deschiderii procedurii a fost o factură fiscală înregistrată în contabilitate în sumă de 6527 RON și nu a putut identifica creanțele viitoare, obiect al contractului de garanție reală mobiliară deși aceasta a fost legal constituită și necontestată.

Cu alte cuvinte, faptul că avea o garanție asupra veniturilor viitoare dintr-un contract performant, legal constituită și necontestată nu are nicio relevanță prin prisma posibilității de evaluare căci rezultatul evaluării vorbea de la sine: 6527 RON, în condițiile în care creanțele încasate ce reprezentau obiect al garanției băncii Piraues, erau de peste 450 milioane RON.

În același timp, același raport de evaluare prezintă o altă concluzie frapantă: pentru același mecanism de garantare, a altui creditor ipotecar, dar de această dată asupra veniturilor aferente unui contract neperformant (a se vedea doar cu titlu de exemplu garanția creditorului Alpha Bank asupra veniturilor din contractul cu RADET, apreciat a fi principala cauză de insolvență a debitoare ELCEN prin neplata de către RADET a sumelor datorate) este evaluată de către evaluatorul Veridio la valoarea nominală a creanței, de app 75 milioane RON.

Astfel, pentru un creditor ipotecar, care are instituită o ipotecă mobiliară asupra creanțelor prezente și viitoare aferente unui contract performant, care a generat de la data deschiderii procedurii venituri de peste 50 de ori valoarea totală a creanței valoarea evaluată a garanției efectuată de către evaluatorul desemnat Veridio este de doar 6527 RON.

Analizând concluziile evaluării, faptul că aceasta relevă o situație mai bună creditorului care are instituite garanții asupra unui contract neperformant, în raport de mecanismul de garantare identic al unui alt creditor dar care are constituite garanții asupra unui contract performant, dovedește cu prisosință existența unei fracturi de logică în aprecierea garanțiilor din perspectiva rezultatului evaluării și a determinat formularea de obiecțiuni împotriva raportului de evaluare.

Prin încheierea de ședință de la termenul din data de 29.06.2018, instanța a admis în parte - obiecțiunile sale, reținând următoarele:

... cu privire la această garanție a creditorului instituită prin actul adițional nr. 147/2/15.09.2014 la contractul nr. 147/27.03.2013, se reține faptul că nu a fost evaluată (...).

”Raportat la acest creditor se reține faptul că acesta este îndreptățit să participe la procedura insolvenței potrivit art. 5 pct. 19 din Legea nr. 85/2014, deci beneficiază de recunoașterea drepturilor existente și respectarea ordinii de prioritate a creanțelor în conformitate cu prevederile art. 4 pct. 6 din lege, a fost înscris în tabelul preliminar de creanțe în concordanță cu prevederile art. 4 pct. 6 din lege, iar împotriva creanței și garanției aferente nu au fost formulate contestații și nici alte cereri, este beneficiarul unei cauze de preferință potrivit art. 5 pct. 15 din lege, cauza sa de preferință rezultând din contractul părților (necontestat), ori în aceste condiții, în lipsa unei contestații, până la proba contrară creanța sa este beneficiara garanției constituite prin intermediul contractelor de garantare și implicit a garanțiilor constituite prin intermediul actului adițional nr. 147/2/15.09.2014 la contractul nr. 147/27.03.2013, deci trebuie evaluată în concordanță cu prevederile art. 103 și 112 din lege, până la valoarea de piață a garanției stabilită de evaluator (...)”

Astfel, cu privire la raportul inițial (“Raportul”, în cele ce urmează), instanța a reținut că evaluatorul nu a evaluat obiectul garanției și a dispus ca acesta să fie evaluat.

Totodată, prin aceeași încheiere de ședință, judecătorul sindic a dispus și că: ”eventuala imposibilitate de stabilire a valorii de piață a garanției va fi argumentată. ”

Cu toate acestea, și în cuprinsul răspunsului la obiecțiuni, similar Raportului inițial, evaluatorul își menține în integralitate punctul de vedere exprimat în raportul de evaluare inițial în sensul în care identifică/reține în mod greșit că obiectul garanției apelantei (și implicit, pe cel al evaluării) îl reprezintă Contractul - Contractul încheiat de Elcen cu OPCOM și nu creanțele.

Totodată, argumentează imposibilitatea de evaluare a veniturilor viitoare - obiect al garanției - prin aceea că nu ar cuprinde o descriere suficient de precisă în conformitate cu prevederile art. 2372 alin. 2 din Codul Civil iar contractul - pe care evaluatorul îl consideră în mod eronat ca fiind obiectul evaluării - nu îl evaluează, argumentând în sensul că fiind netransferabil, nu poate fi evaluat, standardele de evaluare permițând evaluarea unui contract doar în ipoteza în care acesta poate fi transferat.

Rezumând într-o frază ce anume a evaluat evaluatorul Veridio din garanția FIRST BANK S.A., aceasta s-ar concretiza astfel: s-a evaluat doar factura existentă la data deschiderii procedurii insolvenței înregistrată în contabilitate în sumă de 6527 RON, nu s-au evaluat creanțele viitoare - căci nu le poate identifica și nu s-a evaluat nici contractul, căci acesta este intuitu personae, deci netransferabil și nu poate fi evaluat.

Astfel, având în vedere o logică elementară, economică sau juridică, apreciază că este evident faptul că indiferent ce argumente tehnice ar putea fi invocate de către evaluator în susținerea concluziilor exprimate în raportul de evaluare, acesta este lipsit de credibilitate, în condițiile în care valoarea garanțiilor este invers proporțională cu gradul de performanță al contractului ale cărui venituri constituie obiectul ipotecii.

În acest context, a solicitat în temeiul art. 62 alin. 5 din Legea nr. 85/2014 ca instanța să dispună în sensul desemnării unui evaluator pentru efectuarea unei noi evaluări în privința garanției sale reprezentată de creanțele prezente și viitoare rezultate din contractul încheiat cu OPCOM. în subsidiar, a solicitat ca instanța să dispună obligarea evaluatorului să evalueze valoarea de piață a garanției, prin identificare, potrivit standardului SEV 210 parag. C3 lit. b) astfel cum a fost dispus prin încheierea de la termenul din data de 29.06.2018.

Prin încheierea de ședință de la termenul din data de 26.10.2018, instanța a dispus în sensul respingerii ca neîntemeiate a celor două cereri de mai sus, și a obiecțiunilor formulate de First Bank SA (fostă Piraeus Bank Romania S.A.), reținând în esență următoarele:

(i) în cadrul obiecțiunilor nu s-a tăgăduit și nici nu se putea tăgădui legalitatea contractului părților, evaluatorul apreciind doar că din punctul de vedere tehnic al evaluării obiectul garanției nu cuprinde o descriere suficient de precisă a bunului ipotecat, fapt necombătut de către creditoare (și nici prin opinia evaluatorului său) decât prin invocarea legalității contractului, fără a indica în concret, sub aspectul criticat, o altă posibilitate de identificare decât cea indicată de evaluator;

(ii) Evaluatorul a răspuns și a argumentat cu suficiență răspunsul la obiecțiuni, sub toate aspectele și implicit sub aspectul imposibilității de stabilire a valorii de piață a garanției;

(iii) Nu există niciun temei de drept în virtutea căruia judecătorul sindic să dispună o măsură solicitată de obligare a evaluatorului să evalueze valoarea de piață a unei garanții după un anumit standard indicat de evaluator ca inaplicabil în cauză, standard care oricum a fost tratat de evaluator sub aspectul imposibilității de evaluare.

Apelanta FIRST BANK S.A., a tratat punctual, toate cele reținute de către instanța de fond, arătând motivele de nelegalitate pe care le-a apreciat ca fiind incidente.

(i) Referitor la prima susținere, cum că FIRST BANK S.A. nu ar fi combătut susținerea evaluatorului conform căreia obiectul garanției nu reprezenta o descriere suficient de precisă a bunului ipotecat și nu ar fi indicat, în concret care simt aspectele tehnice ale evaluării obiectului garanției, ci doar a reiterat caracterul legal al ipotecii constituite;

Contrar celor reținute de către judecătorul sindic, astfel cum a arătat și în cuprinsul cererii formulate, în funcție de stadiul de realizare a contractelor încheiate de Elcen, pot fi identificate următoarele tipuri de active posibile (a) Creanțe comerciale: servicii contractate care au fost prestate și facturate dar neîncasate, (b) Servicii în curs de execuție: servicii contractate care au fost prestate dar nefacturate și (c) Activ necorporal : servicii contractate pentru care nu a fost realizată execuția și nu s-au emis facturi.

Or, a învederat că, evaluatorul nu ia în considerare decât activele de la lit. (a), ignorând în procesul de evaluare cele de la lit. (b) și (c).

De asemenea, a arătat că, în ipoteza dată a continuării activității și derulării contractelor, metodele de evaluare adecvate pentru evaluarea tipurilor de active de mai sus sunt următoarele:

(a) Creanțe comerciale - Standard de Evaluare ANEVAR aplicabil: SEV 250 „Instrumente financiare”

- Abordarea prin venit - valoarea prezentă a sumelor estimate a se încasa aferente creanței comerciale evaluate,

- Abordarea prin piață - în condițiile în care se identifică o piață activă pentru tranzacții cu creanțe comerciale similare.

(b) Servicii în curs de execuție - Standard de Evaluare ANEVAR aplicabil: GEV 620 “Evaluarea bunurilor mobile de natura mașinilor, echipamentelor, instalațiilor și stocurilor”:

- Abordarea prin venit - valoarea prezentă a fluxurilor de numerar estimate a fi generate din derularea viitoare a contractelor (sumele estimate a fi încasate minus cheltuielile aferente finalizării serviciilor contractate minus remunerarea contribuției activelor necesare finalizării serviciilor);

- Abordarea prin cost - estimarea costurilor realizate până la data evaluării aferente serviciile prestate și nefacturate, inclusiv costurile cu finanțarea.

(c) Activ necorporal - servicii contractate pentru care nu a fost realizată execuția și nu s-au emis facturi Standard de Evaluare ANEVAR aplicabil: SEV 210 Active necorporale”

- Abordarea prin venit - valoarea prezentă a sumelor estimate a se încasa aferente creanței comerciale evaluate,

- Abordarea prin piață - în condițiile în care se identifică o piață activă pentru tranzacții cu creanțe comerciale similare.

Pe de altă parte, consideră că nu trebuie ignorate efectele nocive pe care o valoare subevaluată a garanțiilor o poate avea asupra drepturilor creditorilor garanțați prin prisma înscrierii creanței în tabelul definitiv în conformitate cu prevederile art. 103 din Legea nr. 85/2014, acesta fiind motivul pentru care a insistat pe aspectele ce țin de legalitatea constituirii garanției și de caracterul necontestat al acesteia.

Chiar dacă s-ar reține că legea oferă un remediu deținătorilor de garanții prin posibilitatea ca diferența favorabilă obținută din valorificarea garanției la o valoare superioară celei inițial evaluate să se cuvină creditorului garantat, nu întotdeauna se prevede valorificarea garanției, bunurile asupra cărora sunt constituite astfel de garanții putând să rămână în patrimoniul debitoare și să nu fie valorificate, caz în care drepturile creditorilor garanțați sunt iremediabil afectate.

(ii) Referitor la susținerea că evaluatorul ar fi răspuns suficient și argumentat pretensei imposibilități de stabilire a valorii de piață a garanției, consideră relevantă în acest sens opinia evaluatorului Nicoleta Hârșescu de care instanța de fond ar fi trebuit să țină seama în această chestiune tehnică, și unde se rețin următoarele aspecte:

”Având în vedere faptul ca instanța a dispus ca obiectul evaluării sa fie identificat conform SEV 210, paragraful 3 litera b) respectiv active necorporale ce decurg din drepturi contractuale sau de altă natură legală, indiferent dacă acele drepturi sunt transferabile sau separabile de entitate sau de alte drepturi și obligații, argumentația evaluatorului nu cuprinde motivele pentru care aceste tipuri de active nu pot avea valoare de piață, întrucât procedura de vânzare a acestor drepturi este reglementată, respectiv cesiunea de creanță, contractul de factoring sau orice alta procedura prevăzută de lege.

Aceste proceduri de vânzare se fac pe o piață specifică (piața pe care în mod normal acestea se transferă) care permite analiza privind îndeplinirea condițiilor din definiția valorii de piață conform Standardelor de Evaluare a bunurilor ANEVAR 2016 (Standarde în vigoare la data evaluării)”.

Există o piață pe care se tranzacționează creanțe, există chiar și societăți care s-au specializat în intermedierea tranzacțiilor de creanțe. Exemple de creanțe viitoare care se tranzacționează pe piața sunt: cesionarea dreptului de incasare a unei chirii, chiar dacă bunul nu a fost încă închiriat, cesionarea dreptului de a incasa de la achizitorul de cereale cu care există contractul de achiziție a valorii producției din anul următor, cesionarea drepturilor de autor, etc.;

Cu atât mai mult, judecătorul sindic ar fi trebuit să solicite o nouă evaluare, pentru a verifica dacă afirmația Veridio este corectă.

(iii) Referitor la argumentația instanței în sensul că ”nu există niciun temei de drept în virtutea căruia judecătorul sindic să dispună o măsură solicitată de obligare a evaluatorului să evalueze valoarea de piață a unei garanții după un anumit standard indicat de evaluator ca inaplicabil în cauză, standard care oricum a fost tratat de evaluator sub aspectul imposibilității de evaluare.”

Standardul la care se referă instanța este cel învederat de altfel de ambele opinii de specialitate ca fiind aplicabil în speță, respectiv standardul SEV 210 paragraful c3 litb).

Astfel, admitând chiar argumentația instanței în sensul arătat, că nu putea să oblige evaluatorul să aplice respectivul standard în condițiile în care evaluatorul a argumentat de ce este imposibil a fi aplicat, crede că simpla susținere a evaluatorului Veridio că ar fi imposibilă aplicabilitatea acestuia în cauza, ar fi trebuit să fie un argument în plus de efectuare a unei noi evaluări, pentru ca instanța să poată avea și o altă opinie de specialitate atâta timp cât două opinii profesionale depuse la dosar susțineau că acesta este perfect aplicabil în cauză.

Totodată, deși la dosarul cauzei au fost depuse de către apelanta opiniile altor doi evaluatori (opinia ABA Consulting și opinia evaluatorului Nicoleta Hârșescu) care învedereau instanței faptul că în mod greșit evaluatorul desemnat Veridio a refuzat să evalueze creanțele viitoare aferente contractului încheiat cu OPCOM, aceștia indicând în concret și metoda tehnică prin care această

evaluare putea fi și trebuia realizată, instanța de fond pune la îndoială obiectivitatea celor două opinii, exprimând - fără niciun temei - rezerve cu privire la imparțialitatea acestor două opinii.

Instanța și-a format convingerea subiectivismului evaluatorului Nicoleta Hărșescu pe următoarele afirmații: opinia ABA Consulting susține că abordarea prin piață (cu privire la contractele comerciale) are o aplicabilitate limitată, la nivelul pieței locale neexistând informații suficiente cu privire la tranzacționarea unor active necorporale similare; în opinia formulată de doamna Nicoleta Hărșescu, se enumeră abordările în evaluare conform Standardelor de evaluare respectiv abordarea prin piață și abordarea prin venit și se specifică faptul că valoarea de piață a unui activ se poate determina aplicând abordarea cea mai adecvată raportat la cantitatea și calitatea informațiilor specifice fiecărei metode pe care evaluatorul le poate obține de pe piață.

Prin urmare, consideră că cele două opinii nu se contrazic, cum în mod neîntemeiat a reținut instanța de judecată, ci practic opiniile exprimate sunt concordante și se completează în sensul în care ambele rețin ca obiectul evaluării a fost incorect identificat și ca standardele de evaluare prevăd metode de evaluare pentru a determina valoarea de piață a garanției.

Or, instanța a interpretat greșit aceste opinii considerând că aceste afirmații induc îndoiele în ce privește obiectivitatea, deși în prezența unor opinii de specialitate divergente, soluția care se impunea ar fi fost cu atât mai mult, dispunerea unei noi evaluări și nicidecum înlăturarea fără temei a celor două opinii exprimate de către alți profesioniști.

Aceasta cu atât mai mult cu cât evaluatorul Veridio recunoaște că nu poate determina obiectul garanției și nici valoarea de piață a garanției, așa cum dispun prevederile art. 103 din lege, care impun condiția înscrierii creanței garantate la valoarea de piață a garanției stabilită de către un evaluator.

În susținerea celor de mai sus, a învederat următoarele:

- a) Creanțele care derivă din executarea unui contract, sunt active pentru creditor și reprezintă drepturi eventuale (drepturi reale imperfecte până la prestarea obligației de către creditor);
- b) Creanțele, sunt sume de bani ce se încasează din executarea contractelor. Prin urmare, suntem în situația evaluării unor sume de bani ce rezultă din executarea succesivă a unui contract.
- c) Conform Standardelor de evaluare ANEVAR, se poate determina valoarea prezenta a încasărilor din viitor, conform teoriei și metodologiei de calcul a valorii în timp a banilor, specifice metodei DCF.

Tot astfel, în cuprinsul Răspunsului la obiecțiuni, evaluatorul precizează, cu privire la SEV 100 - referitor la beneficiile viitoare rezultate din deținerea unui activ, că "valoarea la data evaluării poate fi obținută luând în calcul beneficiile viitoare, izvorâte din deținerea unui activ, probabil de a fi obținute, în condițiile de piață date, și ținând cont de capacitatea de a funcționa pe perioada de previziune" și că "abordarea - în sensul arătat - respectă principiul anticipării (pag. 8 parag. 2)".

Fata de aceste considerente, rezultă că pentru creanțele viitoare, evaluatorul poate determina valoarea de piață, existând toate premisele cerute de definiția valorii de piață.

Nu în ultimul rând, a subliniat un element esențial: creanțele viitoare creanțe a căror încasare este așteptată a se realiza ulterior datei de referință (data deschiderii procedurii), au valoare de piață la data de referință, standardele de evaluare permit cu prisosință stabilirea - la data de referință - a unei valori de piață pentru acestea, prin aplicarea metodologiei de calcul a valorii în timp a banilor, cuprinsă în Standardele ANEVAR 2016, pe care evaluatorul refuză să le aplice.

Instanța reține că valoarea de piață trebuie stabilită în raport de elementele ce pot fi avute în vedere strict la data evaluării (certe sau incerte)

Elementele certe de care evaluatorul trebuia să țină seama sunt:

- contractul din care deriva creanțele ce fac obiectul contractului de ipoteca mobilă este licit, este legal încheiat și respectă legislația în vigoare;

- contractul este în vigoare și în derulare la data deschiderii (data evaluării) și poate fi executat pe durata existenței lui;
- contractul este de natura a produce prin executarea obiectului, beneficii economice viitoare și sub forma creanțelor ce urmează a fi încasate în viitor;
- creanțele derivate din acest contract în anii anteriori sunt identificate, certe, și depășesc cu mult valoarea creanței noastre.

Singurul element incert este valoarea creanței viitoare care, conform Standardelor ANEVAR se determina prin cuantificarea riscului de executare a contractului și a riscului de încasare a creanței.

Având în vedere certitudinea încasărilor din anul (anterior) deschiderii procedurii - 2016 - de 147.687.329 lei (pag. 84 din Raportul privind cauzele deschiderii procedurii), prin aplicarea teoriei și metodei valorii în timp a banilor, rezultă ca valoarea la data deschiderii procedurii a creanțelor ce deriva din executarea contractului, depășește cu mult valoarea creanței First Bank, respectiv aproximativ 9.000.000 lei fata de 147.687.329 lei cat s-a încasat în perioada ianuarie-octombrie 2016.

Referitor la capătul de cerere subsidiar, prin dispoziția instanței de la termenul din 29.06.2018 s-a pus în vedere evaluatorului să răspundă obiecțiunilor 1 și 2 (astfel cum au fost admise în parte) formulate de creditorul Piraeus Bank, cu privire la posibilitatea evaluării valorii de piață a garanției creditorului prin identificare potrivit standardului SEV 210 paragraful C3 lit. b).

În cuprinsul Răspunsului, singura referire la standardul mai sus-menționat, ce vizează tipul de activ necorporal, respectiv servicii contractate pentru care nu a fost realizată execuția și nu s-au emis facturi, este făcută la pag. 10, parag. 2 și 3, în care se arată următoarele:

- „Teza susținută în Opinia exprimată de ABA Management, conform căreia un activ necorporal este identificabil și dacă decurge din drepturi contractuale sau de altă natură legală, indiferent dacă acele drepturi sunt transferabile sau separabile de entitate sau de alte drepturi și obligații (SEV 210 C3 lit. b), este una corectă, din perspectiva identificării unui activ necorporal, dar acest lucru nu atestă faptul că activul necorporal respectiv este și transferabil, respectiv separabil.,,

- „în aceeași Opinie exprimată de ABA Management sunt prezentate conform standardelor de evaluare, atât criteriile de identificare ale activelor necorporale, cât și aprecieri și detalii privind abordările posibile ale evaluării. Toate aceste afirmații sunt corecte, dar atragem atenția că niciunde în cadrul documentului, nu se precizează că aplicând aceste abordări rezultatul este valoarea de piață, ci se spune că activele intangibile (indiferent dacă sunt identificabile sau nu), pot fi evaluate.,,

Or, contrar celor reținute de judecătorul sindic, prin cele de mai sus, evaluatorul NU a analizat posibilitatea evaluării valorii de piață a garanției băncii Piraeus – prin identificare, potrivit standardului SEV 210 parag. C3 lit. b), deși reține că toate referirile din cuprinsul opiniei ABA Management cu privire la criteriile de identificare ale activelor necorporale și abordările posibile ale evaluării, sunt corecte, reținând ca unic considerent că niciunde în cuprinsul documentului (opinie ABA Management) nu se precizează că aplicând aceste abordări, rezultatul ar fi valoare de piață.

Contrar celor reținute în cuprinsul Răspunsului, aplicând metodele de evaluare regăsite/prevăzute în cuprinsul Standardelor cu trimitere expresa la metoda indicată de ABA Management, din îndrumarul de evaluare 3 insusit de ANEVAR, rezulta ca Metoda DCF poate fi utilizată și pentru a determina diferite tipuri ale valorii, de exemplu valoare de piață.

Pentru toate considerentele arătate, apreciază nelegală și netemeinică încheierea apelată și solicită să se dispună admiterea apelului formulat, schimbarea hotărârii în sensul admiterii cererii noastre de efectuare a unei noi evaluări și desemnarea evaluatorului Pricewaterhousecoopers și în subsidiar, admiterea apelului și schimbarea hotărârii apelate, în sensul obligării evaluatorului să evalueze valoarea de piață a garanției prin identificare, potrivit Standardului SEV 210 Parag C3 lit b).

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 62 alin. 5 din Legea nr. 85/2014 precum și art. 466 și urm C.Pr.Civ.

S-a solicitat proba cu înscrisuri, respectiv opiniile de specialitate depuse ale evaluatorilor ABA Consulting și Nicoleta Hîrșescu.

A fost anexată dovada achitării taxei judiciare de timbru în cuantum de 100 lei.

Intimata ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI S.A. a formulat intampinare împotriva apelului depus de CEC BANK S.A., prin care a solicitat respingerea apelului formulat de aceasta și menținerea încheierii atacate ca fiind temeinică și legală.

Se arată că prin apelul depus de CEC Bank SA, împotriva încheierii de respingere a obiecțiilor la raportul de evaluare întocmit de către evaluatorul VERIDIO, creditorul susține în principal că pentru creanțele viitoare, evaluatorul putea determina valoarea de piață, existând toate premisele cerute de definiția valorii de piață.

În fapt, Societatea Electrocentrale București S.A. a încheiat cu CEC Bank S.A. contractul de credit nr.ROI2036406539347/29.03.2012, având ca obiect acordarea unei facilități de credit cu un plafon maxim de 150.000.000 lei.

Caracterul garantat al creanței decurge din constituirea în favoarea băncii, în vederea garantării obligațiilor asumate de debitoarea ELCEN prin Contractul de credit nr. RO12036406539347/29.03.2012 a următoarelor garanții:

- Ipoteca mobiliară asupra soldurilor creditoare ale conturilor curente prezente și viitoare ale debitoarei. Garanția a fost constituită în baza Contractului de ipoteca mobiliară conturi nr. 875/29.03.2012.

- Ipoteca mobiliară, drept real accesoriu ce a fost constituit asupra creanțelor derivate din contractul comercial nr. C140/2011 încheiat între ELCEN și CNTEE Transelectrica SA. Contractul de ipoteca mobiliară asupra creanțelor derivate din contractul nr. C140/2011 și a actelor adiționale la acesta. Garanția a fost înregistrată la Arhiva Electronică de Garanții Reale mobiliare sub nr. 2016-00042029292426 PVE și 2013-00045672679065 BJC.-ING.

Prin încheierea pronunțată în dosarul 35304/3/2016 la data de 06.10.2016, Tribunalul București a dispus deschiderea procedurii generale a insolvenței împotriva debitoarei ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI S.A.

În cauza a fost întocmit raportul de evaluare întocmit de către evaluatorul Veridio, iar importiva acesutia a formulat obiecțiuni creditorul CEC Bank SA solicitând judecătorului sindic ca prin încheierea ce o va pronunța să oblige evaluatorul să procedeze la evaluarea obiectului garanției creditoarei reprezentat de creanțele prezente și viitoare născute din Contractul Comercial nr. C140/2011.

Cu privire la creanțele derivate din Contractul Comercial nr. C140/2011 în raportul de evaluare, evaluatorul reține următoarele:

“Prin prisma evaluării activelor la o anumită dată (data Evaluării) în scopul sprijinirii creditorilor în procedura de insolvență a debitoarei, am identificat ca active care pot fi supuse evaluării doar creanțele care erau înregistrate în situațiile financiare la data evaluării; există teoretic posibilitatea ca acestea să poată fi materializate în valoare, în situația în care activul extra bilanțier (neînregistrat în situațiile financiare) reprezentat de contractul comercial în sine, încheiat de debitoare cu beneficiarii săi, ar putea fi transferat în cadrul procedurii de insolvență ca un activ distinct îndeplinind criteriul separabilității față de entitate.

A făcut aceste precizări strict din perspectiva posibilității de evaluare a acestor două tipuri de active, neidentificând o posibilitate de a putea fi evaluat un contract existent la data deschiderii procedurii de insolvență și care nu mai produce efecte dacă este transferat unui alt prestator de servicii, adică nu este un contract transferabil.

Prin acest contract netransferabil se înțelege acel contract în care nu există o clauză expresă care să îi permită transferarea sau cesionarea și care să nu creeze dubii privind această clasificare, în lipsa unei asemenea clauze prion care un contract comercial să poată fi transferat sau cesionat unui alt participant pe piață, din perspectiva strictă evaluării, nu constituie un activ necorporal, neîndeplinind criteriul de identificare stipulat în standardele de evaluare a Bunurilor ediția 2018 SEV 210 – Active necorporale.”

Astfel, având în vedere concluziile raportului de evaluare Veridio, consideră că administratorul judiciar a procedat la înscrierea în tabelul definitiv al creanțelor garantate conform valorilor garanțiilor stabilite prin evaluare în baza prevederilor art. 78, alin. 4 și art. 103 din legea 85/2014, respectiv „Valoarea bunului asupra căruia poartă cauza de preferință se va stabili printr-o evaluare efectuată de către un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 61 (din legea insolvenței)” și „Creanțele beneficiare ale unei cauze de preferință se înscriu în tabelul definitiv până la valoarea de piață a garanției stabilită prin evaluare, dispusă de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, efectuată de un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 61. în cazul în care valorificarea activelor asupra cărora poartă cauza de preferință se va face la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv sau în tabelul definitiv consolidat, diferența favorabilă va reveni tot creditorului garantat chiar dacă o parte din creanța sa fusese înscrisă drept creanță chirografară, până la acoperirea creanței principale și a accesoriilor ce se vor calcula conform actelor din care rezultă creanța, până la data valorificării bunului. Această prevedere se aplică și în cazul eşuarii planului de reorganizare și vânzării bunului în procedura de faliment.”

Prin încheierea de ședința din data de 02.07.2018, judecătorul sindic a admis în parte obiecțiunile formulate de creditorii CEC Bank și Piraeus Bank, iar la data de 24.07.2018, evaluatorul Veridio a răspuns la obiecțiunile formulate de cei doi creditori, iar prin răspunsul formulat, și-a menținut considerațiile exprimate prin raportul de evaluare, arătând în detaliu care sunt argumentele în baza cărora își susține concluziile.

Fata de răspunsul la obiecțiuni depus de evaluatorul Veridio cei doi creditori solicită desemnarea unui nou evaluator care să evalueze strict garanția creditorilor invocați mai sus, indicând în acest sens evaluatorul Pricewaterhousecoopers.

Prin încheierea din data de 26.10.2018, pronunțată în dosarul 35304/3/2016, în mod corect și în conformitate cu probele administrate, judecătorul sindic a dispus respingerea obiecțiunilor formulate de cei doi creditori având în vedere următoarele:

Potrivit art. 62 alin. 5 din legea 85/2014, pentru motive temeinice, precum și în cazul în care răspunsul la obiecțiuni, nu este satisfăcător judecătorul sindic va putea dispune, la cerere sau din oficiu, efectuarea unei noi evaluări.

Or în cauza dedusă judecării, deși se solicită efectuarea unei noi evaluări sub aspectele criticate, totuși în cauza nu s-au invocat motive temeinice, astfel cum impune legea, constatându-se totodată ca răspunsul la obiecțiuni lămurește toate aspectele invocate.

Mai mult decât atât, prin răspunsul la obiecțiuni evaluatorul a răspuns și a argumentat cu suficiența și în detaliu sub toate aspectele, și implicit sub aspectul imposibilității de stabilire a valorii de piață a garanției.

De asemenea, cu privire la criticile formulate de creditorul CEC Bank, respectiv faptul că evaluatorul a reținut greșit obiectul garanției sale ca fiind reprezentat de contractual nr. C140/2011. și nu de creanțele prezente și viitoare derivate din executarea contractului, evaluatorul a explicat motivele pentru care a apreciat că din punct de vedere al evaluării obiectul garanției nu cuprinde o descriere suficient de precisă a bunului ipotecat, respectiv creanța viitoare de tipul celei invocate de către creditoare susceptibilă de a acoperi în orice moment în proporție de 140% suma facilitată.

Totodată, acesta a aratat care sunt motive pentru care apreciaza ca garanția o poate reprezenta contractual in sine, ca activ necorporal, si ca acesta poate avea valoare de piața numai daca este transferabil la data evaluării.

In ceea ce privește susținerile apelantului potrivit caruia evaluatorul putea determina valoarea de piața, existând toate premisele cerute de definiția valorii de piața, in mod corect instanța de fond a retinut motivele evaluatorului Veridio, acesta pornind explicațiile de la chiar definiția valorii de piața, tratand detaliat fiecare aspect prin raportare la specificul garanției creditorului si argumentând imposibilitatea stabilirii valorii de piața potrivit standardelor existente.

În drept au fost invocate prev. art. 111 alin. (5) din Legea 85/2014, precum si prevederile art. 205 si următoarele din C.proc.civ.

În probațiune, a solicitat încuviințarea administrării probei cu înscrișuri, precum și orice altă probă utilă cauzei, ce ar rezulta din dezbateri.

Intimata ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI S.A. a formulat intampinare împotriva apelului depus de FIRST Bank SA (fosta Piraeus Bank), prin care a solicitat respingerea apelului formulat de aceasta si menținerea încheierii atacate ca fiind temeinica si legala.

Se arată că prin apelul depus de First Bank SA, împotriva încheierii de respingere a obiecțiunilor la raportul de evaluare întocmit de către evaluatorul VERIDIO, creditorul susține in principal ca pentru creanțele viitoare, evaluatorul putea determina valoarea de piața, existând toate premisele cerute de definiția valorii de piața iar, argumentația evaluatorului nu conține motivele pentru care aceste active nu pot avea o valoare de piața.

În fapt, Societatea Electrocentrale București S.A. a încheiat cu Piraeus Bank Romania S.A. contractul de credit nr. 147/27.03.2013, având ca obiect acordarea unei facilități de credit, în valoare de 50.000.000 lei.

Caracterul garantat al creanței decurge din constituirea in favoarea băncii, in vederea garantării obligațiilor asumate de debitoarea ELCEN prin Contractul de credit nr. 147/27.03.2013 a următoarelor garanții:

- Ipoteca mobiliara, drept real accesoriu ce a fost constituit asupra tuturor sumelor prezente sau viitoare din conturile curente/de depozit ale debitoarei. Garanția a fost constituita in baza Contractului de credit nr. 147/27.03.2013-Partea Generala cap. 6.8. Garanția a fost înregistrata in favoarea băncii la Arhiva electronica de Garanții reale mobiliare sub nr.2013-00027991621627-QEE;

- Ipoteca mobiliara, drept real accesoriu ce a fost constituit asupra creanțelor derivate din contractul comercial incheiat intre ELCEN si OPCOM. Potrivit contractului ipoteka mobiliara va acoperii in orice moment in proporție de 140% suma facilității, respectiv 70.000.000 lei. Ipoteka a fost constituita in baza actului Adițional nr. 147/2/15.09.2014 la Contractul de credit nr. 147/27.03.2013 si Contractul de ipoteka mobiliara asupra creanțelor derivate din contractul nr. 148/27.03.2013 si a actelor adiționale la acesta. Garanția a fost înregistrata la Arhiva Electronica de Garanții Reale mobiliare sub nr.2014-00037450449141-ING.

Prin încheierea pronunțată în dosarul 35304/3/2016 la data de 06.10.2016, Tribunalul București a dispus deschiderea procedurii generale a insolvenței împotriva debitoarei ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI S.A

În cauza a fost intocmit raportul de evaluare intocmit de către evaluatorul Veridio, iar importiva acesutia a formulat obiecțiuni creditorul First Bank SA solicitând judecătorului sindic ca prin încheierea ce o va pronunța sa oblige evaluatorul sa procedeze la evaluarea obiectului garanției creditoarei reprezentat de creanțele prezente si viitoare născute din contractul comercial incheiat intre ELCEN si OPCOM.

Cu privire la creanțele derivate din contractul menționat mai sus in raportul de evaluare, evaluatorul retine următoarele:

“Prin prisma evaluării activelor la o anumita data (data Evaluării) în scopul sprijinirii creditorilor în procedura de insolvență a debitoarei, am identificat ca active care pot fi supuse evaluării doar creanțele care erau înregistrate în situațiile financiare la data evaluării; există teoretic posibilitatea ca acestea să poată fi materializate în valoare, în situația în care activul extra bilanțier (neînregistrat în situațiile financiare) reprezentat de contractul comercial în sine, încheiat de debitor cu beneficiarii săi, ar putea fi transferat în cadrul procedurii de insolvență ca un activ distinct îndeplinind criteriul separabilității față de entitate.

Am făcut aceste precizări strict din perspectiva posibilității de evaluare a acestor două tipuri de active, neidentificând o posibilitate de a putea fi evaluat un contract existent la data deschiderii procedurii de insolvență și care nu mai produce efecte dacă este transferat unui alt prestator de servicii, adică nu este un contract transferabil.

Înțelegem prin acest contract netransferabil, acel contract în care nu există o clauză expresă care să îi permită transferarea sau cesionarea și care să nu creeze dubii privind această clasificare, în lipsa unei asemenea clauze prin care un contract comercial să poată fi transferat sau cesionat unui alt participant pe piață, din perspectiva strictă evaluării, nu constituie un activ necorporal, îndeplinind criteriul de identificare stipulat în standardele de evaluare a Bunurilor ediția 2018 SEV 210-Active necorporale”.

Astfel, având în vedere concluziile raportului de evaluare Veridio, consideră că administratorul judiciar a procedat la înscrierea în tabelul definitiv al creanțelor garantate conform valorilor garanțiilor stabilite prin evaluare în baza prevederilor art. 78, alin. 4 și art. 103 din legea 85/2014, respectiv „Valoarea bunului asupra căruia poartă cauza de preferință se va stabili printr-o evaluare efectuată de către un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 61 (din legea insolvenței)” și „Creanțele beneficiare ale unei cauze de preferință se înscriu în tabelul definitiv până la valoarea de piață a garanției stabilită prin evaluare, dispusă de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar; efectuată de un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 61. În cazul în care valorificarea activelor asupra cărora poartă cauza de preferință se va face la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv sau în tabelul definitiv consolidat diferența favorabilă va reveni tot creditorului garantat chiar dacă o parte din creanța sa fusese înscrisă drept creanță chirografară. până la acoperirea creanței principale și a accesoriilor ce se vor calcula conform actelor din care rezultă creanța, până la data valorificării bunului. Această prevedere se aplică și în cazul eşuarii planului de reorganizare și vânzării bunului în procedura de faliment.”

Prin încheierea de ședință din data de 02.07.2018, judecătorul sindic a admis în parte obiecțiunile formulate de creditorii CEC Bank și Piraeus Bank, iar la data de 24.07.2018, evaluatorul Veridio a răspuns la obiecțiunile formulate de cei doi creditori, iar prin răspunsul formulat, și-a menținut considerațiile exprimate prin raportul de evaluare, arătând în detaliu care sunt argumentele în baza cărora își susține concluziile.

Față de răspunsul la obiecțiuni depus de evaluatorul Veridio cei doi creditori solicită desemnarea unui nou evaluator care să evalueze strict garanția creditorilor învocați mai sus, indicând în acest sens evaluatorul Pricewaterhousecoopers.

Se mai arată că prin încheierea din data de 26.10.2018, pronunțată în dosarul 35304/3/2016, în mod corect și în conformitate cu probele administrate, judecătorul sindic a dispus respingerea obiecțiunilor formulate de cei doi creditori având în vedere următoarele:

Potrivit art. 62 alin. 5 din legea 85/2014, pentru motive temeinice, precum și în cazul în care răspunsul la obiecțiuni, nu este satisfăcător judecătorul sindic va putea dispune, la cerere sau din oficiu, efectuarea unei noi evaluări. Or în cauza dedusă judecării, deși se solicita efectuarea unei noi evaluări sub aspectele criticate, totuși în cauza nu s-au invocat motive temeinice, astfel cum impune legea, constatându-se totodată că răspunsul la obiecțiuni lămurește toate aspectele invocate.

Mai mult decât atât, prin răspunsul la obiecțiuni evaluatorul a răspuns și a argumentat cu suficiența și în detaliu sub toate aspectele, și implicit sub aspectul imposibilității de stabilire a valorii de piață a garanției.

De asemenea, cu privire la criticile formulate de creditorul First Bank, respectiv faptul că evaluatorul a reținut greșit obiectul garanției sale ca fiind reprezentat de contractual încheiat între ELCEN și Opcom și nu de creanțele prezente și viitoare derivate din executarea contractului, evaluatorul a explicat motivele pentru care a apreciat că din punct de vedere al evaluării obiectul garanției nu cuprinde o descriere suficient de precisă a bunului ipotecat, respectiv creanța viitoare de tipul celei invocate de către creditoare susceptibilă de a acoperi în orice moment în proporție de 140% suma facilitată.

Totodată, acesta a arătat care sunt motive pentru care apreciază că garanția o poate reprezenta contractual în sine, ca activ necorporal, și că acesta poate avea valoare de piață numai dacă este transferabil la data evaluării.

În ceea ce privește susținerile apelantului potrivit cărora evaluatorul putea determina valoarea de piață, în mod corect instanța de fond a reținut motivele evaluatorului Veridio, acesta pornind explicațiile de la chiar definiția valorii de piață, tratând detaliat fiecare aspect prin raportare la specificul garanției creditorului și argumentând imposibilitatea stabilirii valorii de piață potrivit standardelor existente.

În drept au fost invocate prev. art. 111 alin. (5) din Legea 85/2014, precum și prevederile art. 205 și următoarele din C.proc.civ.

În probațiune, a solicitat încuviințarea administrării probei cu înscrisuri, precum și orice altă probă utilă cauzei, ce ar rezulta din dezbateri.

În ce privește excepția prematurității apelurilor, Curtea reține că potrivit art. 46 din Legea nr. 85/2014, *(1) Hotărârile judecătorului-sindic sunt executorii și pot fi atacate, separat, numai cu apel*, astfel că se va respinge excepția prematurității apelurilor ca nefondată, ținând seama că apelantele au formulat apel împotriva încheierii din 29.10.2018 pronunțată de Tribunalul București – Secția a VII-a Civilă, având ca obiect soluționarea obiecțiunilor formulate de apelantele în cauză la raportul de evaluare a garanțiilor deținute.

Asupra apelurilor, Curtea constată următoarele:

Cu titlu prealabil, comun soluționării ambelor apelului, Curtea reține că, potrivit art. 62 alin. 5 din Legea 85/2014, pentru motive temeinice, precum și în cazul în care răspunsul la obiecțiuni, nu este satisfăcător judecătorul sindic va putea dispune, la cerere sau din oficiu, efectuarea unei noi evaluări.

De asemenea, potrivit art. 2398 NCC, ipoteca asupra creanțelor poate avea ca obiect fie una sau mai multe creanțe, fie o universalitate de creanțe.

Pot fi grevate cu ipotecă mobilă și creanțele viitoare, situație în care ipoteca trebuie să cuprindă elementele care să permită identificarea creanței cu care se garantează (art. 1572 coroborat cu art. 2372 alin. (2) C. civ.).

Ipotecile asupra creanțelor poartă asupra unor drepturi deja născute în patrimoniul debitorului, dar pe care le va realiza în viitor, în limita solvabilității propriului său debitor.

In ce privește apelul CEC BANK, prin apelul depus împotriva încheierii de respingere a obiecțiunilor la raportul de evaluare întocmit de către evaluatorul VERIDIO, creditorul susține că pentru creanțele viitoare, evaluatorul putea determina valoarea de piață.

Prin încheierea de ședință din data de 02.07.2018, judecătorul sindic a admis în parte obiecțiunile formulate de creditorii CEC Bank și Piraeus Bank, iar la data de 24.07.2018, evaluatorul Veridio a răspuns la obiecțiunile formulate de cei doi creditori, iar prin răspunsul formulat, și-a menținut concluziile din raportul de evaluare, motivând că nu a găsit o descriere suficient de precisă a bunului ipotecat, conform cerinței de la alin. 2 din articolul 2372 din Noul Cod

Civil și de aceea a considerat ca suma provenită din soldul facturilor neîncasate la data evaluării se încadrează fără echivoc în situația unei descrieri insuficient de precise a bunului ipotecat, precum și că a considerat că garanția o poate reprezenta contractul în sine, ca un activ necorporal, ca nu poate fi estimată valoarea de piață a acestor creanțe, și în aceste condiții nu se poate discuta de valoare de piață, individuala a acestor garanții.

De asemenea, evaluatorul a arătat că nu există reguli sau proceduri care să fie aplicate pentru estimarea valorii de piață a acestor active necorporale și o clasificare a unui asemenea activ depășește competențele și regulile profesionale.

Referitor la raportul de evaluare inițial, judecătorul sindic a reținut că evaluatorul nu a evaluat obiectul garanției, iar raportat la răspunsul la obiecțiuni al evaluatorului, critica apelantei CEC, care apreciază că răspunsul nu este de natură a lămuri aspectele sesizate, considerând că nu s-a răspuns obiecțiunilor formulate, este întemeiată.

Apelanta CEC explică, în cadrul motivelor de apel, ca, în cazul creanțelor viitoare, evaluatorul putea determina valoarea de piață, *existând toate premisele cerute de definiția valorii de piață, facând referire la Standardul (SEV 210)*, considerând incidentă ipoteza de la lit. B paragraf c3, care face referire la activele necorporale ce derivă din drepturile contractuale, susținând că, din drepturile contractuale poate decurge o creanță.

Apelanta a arătat că, creanțele, care derivă din executarea unui contract transferabil sau netransferabil, pot fi identificate după cum urmează:

a) creanțe comerciale certe lichide și exigibile, care au fost prestate și facturate dar neîncasate la data evaluării;

b) creanțe comerciale rezultând din servicii prestate și nefacturate la data deschiderii procedurii;

c) creanțe comerciale rezultând din servicii contractate care urmează a fi prestate și facturate; și că, în toate aceste cazuri ar fi vorba de drepturi contractuale, și raportat la aceste considerente, evaluatorul a identificat doar creanțele de la lit. a, respectiv factura, nu și cele de la lit. b și c.

De asemenea, apelanta explică în continuare că, încasarea creanțelor viitoare, după data deschiderii procedurii, le conferă acestora valoarea de piață de la data de referință, standardele de evaluare permițând stabilirea unei valori de piață pentru acestea, prin aplicarea metodologiei de calcul a valorii în timp a banilor, cuprinsă în Standardele ANEVAR 2016.

Față de cele semnalate de apelantă, curtea notează că evaluarea creanțelor ipotecate poate să aibă în vedere nu doar creanțele născute deja la momentul deschiderii procedurii, ci și cele preconizate a fi obținute din raportul juridic existent, având în vedere că ipoteca va putea avea ca obiect și o *creanță viitoare*, contractul de ipotecă trebuind să cuprindă toate elementele care permit identificarea creanței (art. 1572 coroborat cu art. 2372 alin. (2) C. civ.)

Curtea mai reține că, de altfel, chiar judecătorul sindic a arătat că reevaluarea astfel cum a fost admisă, în parte, prin încheierea din data de 29.06.2018, presupunea în concret o reverificare a soldului creanței la data de 06.10.2016, dar că o astfel de reevaluare (reverificare a soldului sub acest aspect) nu a fost tratată prin intermediul răspunsului depus de evaluator.

Având în vedere aspectele contestate și argumentele prezentate în cuprinsul motivelor de apel și faptul că însuși judecătorul sindic a constatat că „o astfel de reevaluare (reverificare a soldului sub acest aspect) nu a fost tratată prin intermediul răspunsului depus de evaluator”, Curtea apreciază caracterul nesatisfăcător al răspunsului la obiecțiuni, în sensul prevăzut de art. 62 alin. 5 din Legea nr. 85/2014.

În ce privește apelul formulat de apelanta First Bank, Curtea reține că evaluatorul desemnat Veridio a arătat că, în privința garanțiilor băncii, singura garanție a acestei bănci pe care a putut-o identifica și evalua la data deschiderii procedurii a fost o factură fiscală înregistrată în contabilitate în sumă de 6527 RON și nu a putut identifica creanțele viitoare, obiect al contractului

de garanție reală mobilă, în condițiile în care apelanta susține că, creanțele încasate ce reprezentau obiect al garanției băncii Piraues, erau de peste 450 milioane RON.

Apelanta mai argumentează întemeiat că, în susținerea caracterului nesatisfăcător al răspunsului la obiecțiuni că, în același raport de evaluare, pentru același mecanism de garantare, a altui creditor ipotecar, respectiv asupra veniturilor aferente unui contract neperformant, făcând referire la garanția creditorului Alpha Bank asupra veniturilor din contractul cu RADET, aceasta a fost evaluată de către evaluatorul Veridio la valoarea nominală a creanței, de aproximativ 75 milioane RON.

Analizând concluziile evaluării, apelanta critică în mod întemeiat rezultatul evaluării sub aspectul că aceasta *relevă o situație mai bună creditorului care are instituite garanții asupra unui contract neperformant, în raport de mecanismul de garantare identic al unui alt creditor dar care are constituite garanții asupra unui contract performant, ceea ce face ca răspunsul la obiecțiuni să nu fie unul satisfăcător.*

În raport de obiecțiunile formulate, se observă că evaluatorul VERIDIO și-a menținut în integralitate punctul de vedere exprimat în raportul de evaluare inițial.

Apelanta First Bank dezvoltă în cadrul motivelor de apel, ca în funcție de stadiul de realizare a contractelor încheiate de Elcen, pot fi identificate următoarele tipuri de active posibile (a) *Creanțe comerciale: servicii contractate care au fost prestate și facturate dar neîncasate, (b) Servicii în curs de execuție: servicii contractate care au fost prestate dar nefacturate și (c) Activ necorporal : servicii contractate pentru care nu a fost realizată execuția și nu s-au emis facturi, și raportat la aceste considerente, evaluatorul nu a luat în considerare decât activele de la lit. (a), ignorând în procesul de evaluare cele de la lit. (b) și (c).*

De asemenea, apelanta prezintă în cuprinsul motivelor de apel, pentru ipoteza continuării activității și derulării contractelor, metodele de evaluare pe care le consideră adecvate pentru evaluarea tipurilor de active care fac obiectul speței, pentru a susține că se poate determina valoarea prezenta a încasărilor din viitor potrivit standardele de evaluare existente care ar permite la data de referință - a unei valori de piață pentru acestea,, contrar opinie evaluatorului Veridio, menținută în răspunsul la obiecțiuni .

Față de cele invederate de apelantă, Curtea notează că evaluarea creanțelor ipotocate poate să aibă în vedere nu doar creanțele născute deja la momentul deschiderii procedurii, ci și cele preconizate a fi obținute din raportul juridic existent, având în vedere ca ipoteca va putea avea ca obiect și o *creanță viitoare*, contractul de ipotecă trebuind să cuprindă toate elementele care permit identificare creanței (art. 1572 coroborat cu art. 2372 alin. (2) C. civ.) .

Fată de toate acestea, Curtea apreciază caracterul nesatisfăcător al răspunsului la obiecțiunile formulate de apelanta First Bank, în sensul prevăzut de art. 62 alin. 5 din Legea nr. 85/2014.

Nu, în ultimul rând, comun celor două apeluri, se rețin prevederile art. 103 din lege, potrivit căroră, *Creanțele beneficiare ale unei cauze de preferință se înscriu în tabelul definitiv până la valoarea de piață a garanției stabilită prin evaluare, dispusă de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, efectuată de un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 61. În cazul în care valorificarea activelor asupra cărora poartă cauza de preferință se va face la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv sau în tabelul definitiv consolidat, diferența favorabilă va reveni tot creditorului garantat, chiar dacă o parte din creanța sa fusese înscrisă drept creanță chirografară, până la acoperirea creanței principale și a accesoriilor ce se vor calcula conform actelor din care rezulta creanța, până la data valorificării bunului. Această prevedere se aplică și în cazul eșuării planului de reorganizare și vânzării bunului în procedura de faliment.*

Prin urmare, evaluarea unei creanțe beneficiare a unei cauze de preferință se realizează de o persoană de specialitate, un evaluator desemnat conform art. 61 din lege, evaluarea fiind

obligatorie în vederea înscrierii creanțelor în tabelul definitiv, de unde și interesul apelantelor pentru o evaluare corectă a garanțiilor pe care le dețin.

Astfel, rezultă din încheierea atacată că judecătorul sindic a constatat că răspunsul la obiecțiuni nu acoperă în totalitate obiecțiunile formulate, ceea ce echivalează cu constatarea caracterului nesatisfăcător al răspunsului la obiecțiuni, situație în care deveneau incidente prevederile art. 62 alin. 5 din Legea nr. 85/2014, respectiv: „*Pentru motive temeinice, precum și în cazul în care răspunsul la obiecțiuni nu este satisfăcător, judecătorul-sindic va putea dispune, la cerere sau din oficiu, efectuarea unei noi evaluări. Judecătorul-sindic va omologa unul dintre rapoartele de evaluare.*”

Textul de lege citat are drept consecință întocmirea, în aceeași cauză, a două rapoarte de evaluare distincte, dintre care judecătorul-sindic urmează să aleagă, aspect ce rezultă cu claritate din teza sa finală.

Curtea nu va putea însă să oblige evaluatorul să adopte o anumită metodă de evaluare, astfel cum solicită apelantele CEC și Piraeus, și nici să desemneze un anumit evaluator, cum solicită aceleași apelante, aceste aspecte fiind incidente legate de desfășurarea în continuare a procedurii de insolvență, de competența judecătorului sindic, instanța de apel putând cenzura, potrivit dispoziției legale mai sus citate, doar soluționarea răspunsului la obiecțiuni.

În consecință, pentru motivele reținute, Curtea va constata apelurile fondate, și le va admite, conform art. 480 alin.2 NCPC, va schimba încheierea apelată, în sensul că: Va admite cererea de efectuare a unei noi evaluări, sub aspectele criticate în cadrul obiecțiunilor de către cele două apelante.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge excepția prematurității apelurilor.

Respinge cererea de conexare.

Admite apelurile formulate de apelanta CEC BANK S.A. și apelanta FIRST BANK S.A. (fostă PIRAEUS BANK ROMÂNIA), împotriva Încheierii din 29.10.2018, pronunțate de Tribunalului București – Secția a VII-a Civilă, în dosarul nr. 35304/3/2016/a6, în contradictoriu cu intimatele intimații ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI S.A. PRIN ADMINISTRATOR SPECIAL CREȚU-SÂRBU CLAUDIU-IONUȚ ȘI ADMINISTRATOR JUDICIAR SIERRA QUADRANT FILIALA BUCUREȘTI S.P.R.L., GHEORGHITA GABRIEL, GHEORGHITA ILEANA - LAURA, GRUIA VALENTINA, IGNAT GABRIEL, MAHRIU IULIANA GEORGIANA, MITICA O. ANA CRISTINA, NICHITOVICI ALINA NICOLETA, NICOLAESCU MARCEL OCTAVIAN, STANCU FLORIN GHEORGHE, TIRLA MONICA, VOICU GEORGE OVIDIU, ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU, ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ APELE ROMANE" - ADMINISTRAȚIA BAZINALĂ DE APA ARGES-VEDEA - SISTEMUL DE GOSPODĂRIRE A APELOR ILFOV - BUCUREȘTI, AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII (ANCOM), AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI (ANRE), ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A REZERVELOR DE STAT ȘI PROBLEME SPECIALE - UNITATEA TERITORIALĂ 515 BUCUREȘTI (ANRSPS - UT 515), COMUNA DRAGOMIREȘTI VALE, UNITATEA ADMINISTRATIV TERITORIALĂ, COMUNA GLINA, DIRECȚIA GENERALĂ IMPOZITE ȘI TAXE LOCALE SECTOR 3, DIRECȚIA GENERALĂ DE IMPOZITE ȘI TAXE LOCALE SECTOR 4, DIRECȚIA GENERALĂ IMPOZITE ȘI TAXE LOCALE SECTOR 6, INSPECȚIA DE STAT PENTRU

CONTROLUL CAZANELOR, RECIPIENTELOR SUB PRESIUNE ȘI INSTALAȚIILOR DE RIDICAT, S.C. ABSOLUT SRL, ACVE PLUS SRL, AD. ECO 98 SRL, ADCON SRL, AGENȚIA NAȚIONALĂ DE PRESA AGERPRES, ALPHA POMPE SRL, ALMIPA PROD SRL, APA NOVA BUCUREȘTI SA, ARC BRAȘOV SRL, COMUNA JILAVA, BAD DOG OFFICE DISTRIBUTION S.R.L., BERMI GENERAL SRL, BIRO-MEDIA TRADING SRL, BIROUL ROMAN DE METROLOGIE LEGALA, BUNTALOZI 2004 SRL, BUREAU VERITAS ROMANIA CONTROLE INTERNATIONAL SRL, C.N.C.F. CFR SA- SUCURSALA REGIONALĂ CF BUCUREȘTI, S.C. CARMEUSE HOLDING SRL, CELCO SA, COMPANIA NAȚIONALĂ PENTRU CONTROLUL CAZANELOR, INSTALAȚIILOR DE RIDICAT ȘI RECIPIENTELOR SUB PRESIUNE SA (CNCIR SA), COMPANIA NAȚIONALĂ DE TRANSPORT AL ENERGIEI ELECTRICE TRANSELECTRICA SA, CONTROL POINT SRL, CONTURO INDUSTRIAL SRL, COPROT SRL, DAFCOCHIM SRL, DRAGER SAFETY ROMANIA SRL, E-DISTRIBUTIE MUNTENIA SA (FOSTA ENEL DISTRIBUȚIE MUNTENIA SA), ELECTRICA FURNIZARE SA, PRIN SUCURSALA DE FURNIZARE A ENERGIEI ELECTRICE TRANSILVANIA SUD BRAȘOV, ELECTRICAL BUSINESS CENTER SRL, ELSACO SOLUTIONS SRL, EMERSON PROCESS MANAGEMENT ROMANIA SRL, ENEL ENERGIE MUNTENIA SA, ENERGO- PRODUCT SRL, ENERGOREPARATII SERV SA, ENERGOUTIL CONTACT SA, ETANSARI GRAFEX SRL, EVIDENT GROUP SRL, EXINTO SRL, F&C TOTAL GRUP SRL, FARMING METERING SRL, FLUID SISTEM SRL, FMT INSTANDHALTUNG GMBH FUR ADUSTRIEANLAGEN, GENERAL ELECTRIC GLOBAL SERVICES GMBH SUCURSALA BUCUREȘTI, GENERAL TURBO SA, GILMAR SRL, HYDAC SRL, ICPE ACTEL SA, ICPET INTROMETIC SRL, IMPA & I SRL, INCOTECH SRL, INSTITUTUL NATIONAL DE CERCETARE DEZVOLTARE PENTRU ECOLOGIE INDUSTRIALA - ECOIND, INSTITUTUL NATIONAL DE CERCETARE DEZVOLTARE PENTRU ENERGIE ICEMENERG BUCUREȘTI, INSTITUTUL NATIONAL DE CERCETARE DEZVOLTARE PENTRU SECURITATEA MINIERA ȘI PROTECȚIE ANTIEXPLOZIVA - INSEMEX PETROȘANI, KALVA SOLUTIONS SRL, KARMELL PROD SRL, LIAMED SRL, MECANEX SA, MELSPRING ROMANIA SRL, MERC INTERNATIONAL IMPEX SRL, MESSYSTECH SRL, METACOM 2000 SRL, METRON SERV SRL, MEXIMPEX SRL, MIDA SOFT BUSINESS SRL, MITPAM TRANS SRL, NIMFA COM SRL, NITRO GUARD SECURJTY SRL, ORANGE ROMANIA SA, PEHART SA, PETAL SA, PFA OLARU COSTEL, PIPESUPPORT CONSULT SRL, PLURIDET COMEXIM SRL, PRIMUS ARI CONS SRL, PRO TEHNIC SRL, PUMPS EXPERT SRL, PURE AQUAMIN SRL, RAPID TRANS AMI SRL, RCS&RDS SA, REAL WESTECH SRL, REGIA AUTONOMA DE DISTRIBUȚIE A ENERGIEI TERMICE (RADET) BUCUREȘTI, RER ECOLOGIC SERVICE BUCUREȘTI REBU SA, REDOX RESEARCH & ANALYTIC SRL, REVICOM OIL SRL, ROȘEAI SA, ROMPETROL DOWNSTREAM SRL, ROMSPECTRA IMPEX SRL, ROMVEGA SRL, RONEXPRIM SRL, ROS SYSTEMA SRL, RUBBERLINING EXPERL SRL, SAWEXIM SRL, SEDA INVEST SRL, SERVICE IMPLEMENTARE PRODUCȚIE SA, SIAD ROMANIA SRL, SITAN GRUP SRL, SOCIETE GENERALE SA, SPECONS SRL, STEF ADINA COMSERV SRL, STIZO INDUSTRIAL SERVICES SRL, STIZO LUCRĂRI SPECIALE SRL, TECHNO MONTAJ SRL, TEGLA NICODIM CIPRIAN, CRISAN FLAVIU VINCENTIU, TIMAR ROMUL, MAFTEI PETRU, STOICA MARIUS NICUSOR, COSMA CALIN, MATHE GEZA ZOLTAN, TEHNOINSTRUME NT IMPEX SRL, TILIB SA, TRESICAL ROMANIA SRL (FOSTA ROKURA SYSTEMS SRL), TRIADA PROD IMPEX SRL, TOTAL BUSINESS SOLUTIONS SRL, TEHNOPREST 2001 SRL, MATHE GEZA ZOLTAN, TURBINE SERVICES LTD., TURKROM S.A, UNIVERSITATEA POLITEHNICA BUCUREȘTI, VICMOND POWER SRL, VIOSIL INSTALCONSTRUCT SRL, WIEE AG (FOSTA WINTERSHALL ERDGAS

HANDELSHAUS ZUG AG), YOKOGAWA EUROPE B.V., COMAN VICTORIA EMILIA, CIPT PARTNER SRL PRIN LICHIDATOR JUDICIAR VALESII CONSULT I.P.U.R.L., ELECTROCENTRALE CONSTANTA SA, HAVADI ISTVAN, HUTAN NICOLAE, MUSAT SI ASOCIAȚII S.P.A.R.L., OESTERREICHISCHE KONTROIIBANK AKTIENGESELLSCHAFT, ROTARU VASILICA, ZAMFIRESCU RACOTI & PARTENERS, ELECTROCENTRALE BUCUREȘTI S.A. PRIN FOSTUL ADMINISTRATOR JUDICIAR KPMG RESTRUCTURING S.P.R.L., DIRECTIA GENERALA DE ADMINISTRARE A MARILOR CONTRIBUABILI, DIRECTIA GENERALA REGIONALA A FINANTELOR PUBLICE BUCURESTI, IN REPREZENTAREA INTERESELOR STATULUI ROMAN PRIN MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, DISTRIGAZ SUD RETELE SRL, ALPHA BANK ROMANIA SA CU SEDIUL ALES LA SCA DRAGNE & ASOCIATII și SNGN TRANSGAZ SA.

Schimbă încheierea apelată, în sensul că:

Admite cererea de efectuare a unei noi evaluări, sub aspectele criticate în cadrul obiecțiilor.

Definitivă. Pronunțată în ședință publică, astăzi, 16.07.2019.

PREȘEDINTE,
Mihaela Ioana Barna-Prisăcaru

JUDECĂTOR,
Andreea Lavinia Ersilia Ecxarcu-Harfaș

GREFIER,
Florentina Diaconu

Red. M.I.B.P.

3 ex.

Fond: Tribunalul București – Secția a VI-a Civilă

Judecător: Măcsinoiu Alexandru